

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Маю честь!

Мої улюблені батьки–командири

Ігор ЛЕВАДНИЙ

▶ СТОР. 4

Російський солдате, кидай рушницю, іди додому

Майбутнє належить Справжнім, які вміють творити добро, а не бомбити за мир

▶ СТОР. 5

Наші традиції

«Різдвяні дзвіночки» лунатимуть до самого Водохреща

▶ СТОР. 7

№ 4 (6509) СЕРЕДА, 11 СІЧНЯ 2017 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Просять першочергово розглянути питання децентралізації

Першочергово включити до розкладу пленарних засідань на період з 17 по 20 січня 2017 року проекти законодавчих актів, які сприятимуть подальшій реалізації реформи децентралізації влади в Україні. Із такою пропозицією до Голови Верховної Ради Андрія Парубія звернувся **Комітет Верховної Ради з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування.**

Так, відповідно до частини першої статті 24 Регламенту Верховної Ради комітет наполегливо просить та вимагає включити до розкладу пленарних засідань такі проекти законів України: про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо особливостей добровільного об'єднання територіальних громад, розташованих на територіях суміжних районів (реєстр. № 5520); про внесення змін до деяких законодавчих актів (щодо добровільного приєднання територіальних громад) (реєстр. № 4772, друге читання). А також про службу в органах місцевого самоврядування (реєстр. № 2489, друге читання) та про внесення змін до деяких законів у зв'язку з прийняттям Закону «Про державну службу» (реєстр. №4526-Д).

Синоптики радять не розслаблятися

Україна оговтується від надзвичайно сильних снігопадів і морозу, що обрушилися на нашу територію у святкові дні. Станом на ранок 10 січня залишалися знеструмленими чотири населені пункти. Зокрема, електропостачання не було у трьох населених пунктах Львівської області та в одному — на Одещині. Також в Одеській області на автодорогах загального користування залишається обмеженим рух усіх транспортних засобів, а саме: Одеса—Рені та Одеса—Кучурган. Водночас обмеження руху автомобільного транспорту шляхами загального користування Кіровоградщини повністю знято, постійно працює дорожня техніка для забезпечення безперебійного та безпечного проїзду. За **інформацією Мінінфраструктури,** *залізничні вокзали та аеропорти також працюють у звичайному режимі.*

На найближчі два дні в Одеській області оголошено штормове попередження, а в західних областях очікують інтенсивне сходження лавин. Одне слово, розслаблятися рятувальникам, комунальникам і загалом мешканцям не варто.

Волонтери Товариства Червоного Хреста України роздають порції гарячої їжі людям на території мобільного пункту обігріву ГУ ДСНС України в Запоріжжі.

Фото Дмитра СМОЛЬЄНКА (Укрінформ).

Співробітники ДСНС допомагають визволити техніку зі снігового полону.

Фото з сайту ДСНС України.

Про зимові перипетії в регіонах читайте на 7-й стор.

США розширили «список Магнітського»

Уряд США розширив перелік громадян Росії, щодо яких діють санкції в рамках «закону Магнітського». Як йдеться у повідомленні на сайті американського мінфіну, під обмеження потрапили голова слідчого комітету РФ Олександр Бастрикін, слідчий Станіслав Гордієвський, представник ради директорів «Універсального банку заощаджень» Геннадій Плаксін, а також Андрій Луговий та Дмитро Ковтун (їх підозрюють у причетності до вбивства колишнього співробітника спецслужб РФ Олександра Литвиненка у Лондоні).

«Закон Магнітського» було ухвалено у США в 2012 році й ним передбачено заборону в'їзду в країну та персональні санкції проти російських чиновників, винних у смерті юриста Сергія Магнітського. С. Магнітський помер у 2009 році в СІЗО в Москві після року утримання за гратами в умовах, які правозахисники назвали «тортурними». Він займався розкриттям великих фінансових афер у РФ.

ПОДІЇ

З'явився Центр реабілітації для колишніх бійців

У Сумах реконструювали двоповерхове приміщення, де розміститься Центр реабілітації учасників АТО та членів їхніх сімей. Відповідне рішення було прийняте міськрадою торік, а на його реалізацію передбачили 7,5 млн. грн. У церемонії освячення будівлі взяв участь міський голова Олександр Лисенко. Центр активно почне працювати з другого кварталу нинішнього року. Для нього ще треба закупити медичне та спортивне обладнання, інвентар і меблі. У комунальній установі колишні бійці та члени їхніх сімей зможуть одержувати медичні, соціально-психологічні, консультативні та інші послуги.

В області пам'ятають про своїх земляків-героїв. Нещодавно дев'ять сімей загиблих військовослужбовців, котрі брали участь в АТО, одержали із державного бюджету грошові компенсації на придбання житла. Загальна сума коштів на рахунках в «Ощадбанку» становить 7,2 млн. грн., **передає наш власкор Володимир ЧЕРНОВ.**

Сироти знаходять нові родини

Торік на Рівненщині 234 дитини-сироти та ті, які позбавлені батьківського піклування, знайшли нові родини. Так, 20 — усиновили, 183 передали під опіку або піклування, 31 влаштували до дитбудинків сімейного типу та прийомних сімей.

Як розповів начальник служби у справах дітей РОДА Віктор Марчук, торік здебільшого усиновлювали хлопців та дівчат шкільного віку. Він також повідомив, що нині на Рівненщині зареєстровано 1798 дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. 95 відсотків із них виховуються у сім'ях, **інформує наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

КОРОТКО

■ Карантин у школах Хмельницького завершується. Заняття відновлено в усіх загальноосвітніх закладах міста. Як повідомили в міськраді, рішення ухвалено на засіданні комісії з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій, **рапортує наш власкор Ірина КОЗАК.**

■ На Полтавщині минулого року за втручання прокуратури запобігли неправомірному наданню та повернули з незаконного користування 1319 гектарів земель (із них 150 га належать до природно-заповідного фонду області), **довідався наш власкор Василь НЕЇЖМАК.**

■ В Умані на базі колишнього військового аеропорту заплановано спорудити нове летовище. У новобудову буде вкладено 140 млн. доларів американського інвестора, **дізналася наш черкаський власкор Лідія ЛІСОВА.**

За минулий маркетинговий рік експортовано понад 23 млн. тонн зерна ***(Мінагрополітики)***

ФОТОФАКТ

До родини Голови Верховної Ради України Андрія Парубія завітали колядники.

Фото зі сторінки Андрія Парубія у Фейсбуці.

Не може бути жодних виборів під окупацією

Таку точку зору висловила заступник Голови Верховної Ради Оксана Сироїд. «Спочатку Україна повинна прийти на цю територію, відновити там суверенітет, дію всіх органів державної влади і повернути розум та серця тих людей, які увесь цей час перебували під окупацією та російською пропагандою. Тільки після цього можна проводити вибори. На це підуть роки», — **цитує її слова пресслужба «Об'єднання «Самопоміч».**

На думку заступника глави парламенту, потрібно не лише називати окуповані території українськими, а й припинити торгівлю з окупантами. «Торгуючи з окупованими територіями, сплачуючи податки на окупованих територіях, ми власноруч куємо кулі, якими стріляють у наших солдатів, а не боремось за нашу територію», — наголосила Оксана Сироїд.

Водночас вона зауважила, що нині українці є носіями європейських цінностей почасти більше, ніж самі європейці. «Саме ми сьогодні є флагманами європейської ідентичності. Ось з чого я б виходила», — зазначає Оксана Сироїд.

Промисловий пакет реформ для розвитку економіки

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Аби замість одного-двох відсотків економічного зростання і довічного боргового рабства впевнено мати як мінімум сім-вісім відсотків зростання щороку і якісно інше майбутнє — у 2017 році треба закласти серйозний законодавчий фундамент розвитку власної промисловості та економіки. Про це заявив **голова Комітету Верховної Ради з питань промислової політики та підприємництва Віктор Галасюк.**

За його словами, щоб змінити економічну долю країни, потрібен сміливий і комплексний «промисловий пакет реформ» — нове законодавство, яке запровадить:

— спрощення підключення до мереж (електричних, газових та ін.) промисловців та забудовників;

— індустріальні парки з дієвими інвестиційними стимулами для нових виробництв (№2554а-д і 2555а-д), порівнянними з країнами-конкурентами (Польщею, Туреччиною та ін.);

— зняття штучних податків на промислові інвестиції — скасування ввізного мита на виробниче обладнання (№5276) та розстрочка імпортного ПДВ на нього на три роки (аналогічно до того, як Радикальна партія Ляшка виборола для деревообробного обладнання);

— розстрочку на 3—6 місяців сплати імпортного ПДВ при ввезенні сировини в Україну;

— зняття штучних валютних обмежень НБУ для експортерів та інвесторів, у т. ч. зниження вимог щодо обов'язкового продажу валютної виручки експортерами та скасування ліцензування Нацбанком інвестицій до 50 тис. EUR в країни Організації економічного співробітництва та розвитку (№4866), продовження принаймні до 270 днів терміну зарахування експортної виручки нашими промисловцями;

— встановлення преференцій для місцевого малого і середнього виробника при здійсненні держзакупівель;

— створення механізму довгострокового і доступного кредитування малих і середніх виробників, у т. ч. за рахунок міжнародної допомоги та закордонних кредитів, оподаткування «офшорної економіки» та сировинного експорту.

«Це не вичерпний перелік. І не кажіть, що це нереально! Коли за справу береться фракція Радикальної партії, перемога — тільки питання часу», — йдеться у дописі, поширеному на сторінці депутата у Фейсбуці. Як приклад В. Галасюк навів заборону експорту лісу-кругляка, закон про експортно-кредитне агентство, підвищення втричі вивізного мита на металобрухт та інші ініціативи фракції, в які спочатку майже ніхто не вірив, а сьогодні вони — факт. «Так буде і з цим «промисловим пакетом реформ», — запевнив голова комітету.

Вл. інф.

Компенсацію за безоплатний проїзд унормують

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Народний депутат від БПП Оксана Білозір виступила ініціатором внесення на розгляд Верховної Ради України змін до Закону «Про автомобільний транспорт» щодо забезпечення права на безоплатний проїзд осіб, які брали участь в антитерористичній операції та отримали статус учасника бойових дій, а також інших пільгових категорій громадян. Законопроектом, за підписами Оксани Білозір, Андрія Шиньковича, Олександра Дехтярчука, Антона Яценка та Миколи Кучера, вносяться зміни до статей 29, 31, 37, 44 Закону України «Про автомобільний транспорт», якими запроваджується новий механізм компенсації перевізникам за пільгове перевезення пасажирів.

Зокрема, встановлюється, що пільгові перевезення пасажирів можуть здійснюватися за рахунок автомобільного перевізника. А також за рахунок державного чи місцевих бюджетів, шляхом виплати компенсації автомобільним перевізникам, які здійснюють пільгові перевезення пасажирів.

З цією метою пропонується включити до обов'язкових умов договору про організацію перевезень пасажирів на автобусному маршруті загального користування відсоток місць для перевезення пільгових пасажирів, визначених умовами конкурсу на перевезення пасажирів, розмір компенсації витрат (у разі прийняття рішення органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування про її виплату).

Крім того, законопроектом пропонується встановити, що у разі формування замовлення на пільгове перевезення пасажирів пріоритетне право на безоплатний проїзд надається особам, які брали участь в антитерористичній операції та отримали статус учасника бойових дій.

Як зазначила Оксана Білозір, законопроект ініційовано з метою вирішення конфліктної ситуації, коли перевізники, які не отримали компенсацій з бюджету за перевезення пільговиків, відмовляють останнім (у тому числі — і учасникам АТО) у безоплатному проїзді. У Державному бюджеті на 2016 рік, а також на 2017 рік коштів на відшкодування перевізникам витрат на перевезення пільгових пасажирів не передбачено.

Як не затягувати кримінальний процес

Удосконалити строки кримінального провадження та вирішити проблему штучного затягування процесу передбачає зареєстрований у Верховній Раді законопроект про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України (щодо удосконалення механізмів забезпечення завдань кримінального провадження) — реєстр. № 5610.

Новий Кримінальний процесуальний кодекс України було прийнято понад три роки тому. Він мав на меті забезпечити швидке, повне та неупереджене розслідування і судовий розгляд. На жаль, практика його застосування засвідчила, що строки кримінального провадження затягуються, і нерідко — зумисно. Адже передбачений у кримінальному процесуальному законодавстві строк досудового розслідування включає в себе також час ознайомлення з матеріалами досудового розслідування сторонами провадження. Поширеною є практика затягування кримінального провадження з боку захисту — коли адвокати ознайомлюються за день лише з 5—10 аркушами провадження через завантаженість в інших процесах, або раптово «виходить із ладу» ксерокс чи фотоапарат у судді.

При цьому органам досудового розслідування в разі зловживання стороною захисту відповідним процесуальним правом доводиться постійно звертатися з клопотаннями про продовження строку досудового розслідування. Не завжди чітко і не в повному обсязі дотримуються вимоги закону і щодо відкриття матеріалів кримінального провадження іншим учасникам кримінального процесу (потерпілому, цивільному позивачу та відповідачу, їх представникам). «Такі факти призводять до необгрунтованого порушення розумних строків, невиправданого завантаження судів скаргами сторін чи клопотаннями про обмеження їх прав, насамперед щодо строку ознайомлення з матеріалами провадження», — стверджують у пояснювальній записці до законопроекту його автори — народні депутати України Микола Паламарчук, Сергій Алєксєєв, Роман Романюк та Василь Яніцький (фракція Блоку Петра Порошенка).

У запропонованих змінах до КПК України передбачається встановити, що строк ознайомлення з матеріалами досудового розслідування сторонами кримінального провадження в порядку, передбаченому статтею 290 КПК, не зараховується до загального строку досудового розслідування. Пропонується збільшити до вісімнадцяти місяців максимально допустимий строк тримання під вартою для випадків, коли йдеться про особливо складні кримінальні провадження та особливо тяжкі злочини.

Також проектом пропонується унормувати питання обчислення строків досудового розслідування у разі об'єднання кримінальних проваджень. Крім того, пункт 20[1] КПК України пропонується доповнити нормами, які визначають алгоритм дій для суду у разі отримання до спливу дворічного строку після введення в дію частини четвертої статті 216 КПК України обвинувальних актів, клопотань про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру щодо злочинів, передбачених у цьому пункті.

Законопроектом також передбачається передбачити можливість укладення угоди про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим у провадженні щодо особливо тяжких злочинів, вчинених організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою чи терористичною організацією, за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Адже, як наголошується у пояснювальній записці, чинний на сьогодні механізм перешкоджає повному та неупередженому розслідуванню кримінальних проваджень щодо вчинених тяжких та особливо тяжких злочинів, які з об'єктивних причин — складності, багатоепізодності, проведення експертиз тощо — не можуть бути завершені у визначені законодавством строки. Що, у свою чергу, не забезпечує невідворотність покарання за вчинений злочин.

Згідно з проектом закону, після введення в дію положень ч. 4 ст. 216 КПК кримінальні провадження, розпочаті слідчими органами прокуратури, передаються слідчим органам Державного бюро розслідувань.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Про події, що варті уваги, на тлі свят

АНАЛІЗ І ПРОГНОЗ

Тема Різдва стала домінантою минулого тижня, й це зрозуміло: ми нація доволі релігійна. Тільки було б краще, якби ми ще й почули хоч крихту тих мудрих слів, з якими зверталися до нас предстоятелі традиційних християнських церков. Бо вони закликали до дуже важливих речей. Його Святість Філарет (УПЦ КП) наполягав на необхідності суспільного єднання й духовній відпірності нашому ворогу, а блаженніший Святослав (УГКЦ) переконував вийти із застійної зони особистого комфорту, який завжди веде до стагнації, й привчитися до реальних дій, а ще витравлювати зі своїх душ схильність до солодкого, але оманливого популізму. Цікавими й змістовними були цього року новорічні й різдвяні звернення керівників держави, а президентське звернення взагалі стало відеоекскурсом у спільно прожитий рік. Щось добре є в тому, коли влада відходить від формалізму у своєму спілкуванні з народом і стає більш людяною, відкритішою. А кількаразове нагадування Президента на Новий Рік і на Різдво, що ми живемо в час війни, та заклик молитися за наших захисників повертає нас до реалій нинішнього буття України. Завершуючи святкову тему, слід згадати, що дискусія про необхідність повернення до правдивого календаря й відзначення Різдва з усіма західними й східними християнами, а не з Москвою та кількома залежними від неї конфесіями, набуває дедалі більшого розголосу.

Серед інших заяв і звернень можна відзначити дуже чіткий акцент Голови Верховної Ради Андрія Парубія стосовно того, що жодних дострокових виборів не буде, коаліція існує, Рада дієздатна й треба впрягатися та готуватися до планомірної роботи аж до кінця 2019 року. Попередньо на цьому також наголошував Президент. І хоча назвати роботу депутатів ідеальною язик не повертається, а коаліції регулярно бракує голосів, чергове нагадування очевидного може спонукати до зниження деструктивних настроїв серед політичних лідерів через розуміння всієї безперспективності теми дострокових виборів.

З минулого року перекочувала в нинішній нав'язана одним із олігархів дискусія про можливість відмови від своїх стратегічних цілей і відверту політичну капітуляцію в обмін на мир. Хоча ця заява незабаром продемонструвала всі ознаки інформаційної атаки часів гібридної війни, оскільки на її підтримку миттєво запустили десяток політичних постатей і продажних аналітиків, суспільство заклик не сприйняло. А щоб погасити хвилі, які виникли в міжнародному інформаційному просторі, була оприлюднена в тому ж американському виданні офіційна позиція української влади. Костянтин Єлисеєв чітко визначив «червоні лінії» в межах яких Україна може вести будь-які дискусії. Схоже, що серйозна провокація, яка мала розбалансувати міжнародну підтримку України, вичерпалася й не матиме серйозного продовження. Хіба що цього року традиційний «український ланч» Віктора Пінчука в Давосі перетвориться на доволі маргінальне зібрання, а до літа доведеться шукати новий майданчик для серйозного міжнародного форуму.

Ще один олігарх, скориставшись затишшям, зумів підняти «бурю в склянці води» з так званим тиском на канал «1+1». Справа була явно не варта уваги. Нацрада затримувала видачу бланка вже продовженої ліцензії, вимагаючи належної довідки про кінцевого власника канала. Очевидно, що на тлі націоналізації Приват-банку в офіційній структурі власників могли відбутися зміни, яких не хотіли виявляти, тому належний документ досі не надано, але ліцензійне посвідчення канал таки отримав. Тож ще одна міжсвяткова «буря» не матиме свого продовження на поточному тижні.

Окрім лідерів країни головним ньюсмейкером тижня стала Генеральна прокуратура. І оскільки внутрішня реформа прокуратури пройшла доволі успішно, а судова реформа перейшла до стадії практичної реалізації, новин від Генпрокурора й на поточному, і на наступних тижнях будемо чути дедалі більше. Цього разу Юрій Луценко відзвітував про реальне повернення країні десяти мільярдів викрадених гривень. До кінця весни можна очікувати на повернення нашуміліх активів Януковича навіть без спеціального закону. Ще було передано в суд обвинувальний акт щодо Олександра Єфремова, видано ухвалу про заочний арешт «младо-олігарха» Курченка, отримано необхідний процесуальний акт про дозвіл на затримання Януковича, Захарченка й Коряка... Також позитивно, що набув чинності закон про Вищу раду правосуддя, чим завершено законодавче оформлення судової реформи.

Загрозливою для майбутнього наших полонених стала чергова активність Надії Савченко. Її спроби втрутитися в процес обміну й розголосити списки полонених та деталі спеціальних операцій із їх обміну можуть тільки вчергове зірвати процес. Ліпше б пані народний депутат посприяла наданню її друзями-сепаратистами наявної у них інформації, ніж втручалася в роботу вітчизняних спецслужб.

Серед важливих зарубіжних новин найвизначальнішими для нас залишаються події в США та візити посадовців із цієї країни. Дуже важливим був візит американської делегації під проводом Джона Маккейна в зону АТО. У чому не відмовиш нашому Президенту, то це в умінні формувати позицію своїх західних партнерів. Люди, які відчули себе учасниками процесів майже на реальній передовій стають найкращими представниками нашої країни у себе вдома. Маючи на старті труднощі щодо діалогу з президентом, ми поступово оточуємо його прихильними до України людьми.

А загалом тема російського втручання у внутрішні справи інших держав набуває дедалі більшого розголосу. Уже й німецьке керівництво зробило відповідні заяви. А ще коррективи в поведінці та ставленні до наших проблем можемо відмітити у нинішнього головуючого в ОБСЄ, міністра закордонних справ Австрії Себастьяна Курца. Його перший візит у новому статусі був саме на Донбас. Треба визнати, що, сидячи у своїх столицях, західні лідери часто не розуміють усього драматизму нашої ситуації. Ефект реальної співучасті часом може повністю перевернути свідомість. А ще для доволі проросійськи налаштованих лідерів Австрії було шоком, як путінський режим поводився уже в їхній власній країні під час минулих президентських виборів, протягуючи свого кандидата. Такий досвід теж протвережує. Та й у інших європейських державах, схоже, маятник повернув у протилежний бік і позиції єврораскептиків і друзів Путіна починають танути.

Ще маємо тривожні новини про теракти у нашого сусіда Туреччини, хоча вони частково спричинені й внутрішньою політикою «закручування гайок» Раджиба Ердогана. Терористична ж загроза в Європі, схоже, пішла на спад. Терористи чинять свою злу справу там, де можуть отримати швидкий ефект. Європейці не дали себе залякати, змусити поміняти звичний спосіб життя, а отже, продемонстрували кращий відпір зловмисникам, ніж усі спецслужби разом узяті, чим і нам показали хороший приклад.

І зовсім наостанок подія, яка могла стати лише шоком, але навпаки, мобілізувала українців до створення свого пантеону героїв, мучеників та видатних національних діячів. Ідеться про ексгумацію останків великого поета й суспільного діяча Олександра Олеся. Мабуть, це погано, що ми згадуємо про світочів свого народу, коли зазнаємо такої зневаги, але позитив у тому, що ще спроможні за півкроку до незворотних втрат приймати правильні та вчасні рішення і виходити на новий рівень національного самоусвідомлення.

Тарас ЧОРНОВІЛ,
політолог
і незалежний експерт.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Наш обранець — народний!

У цьому впевнені всі діти Шосткинського району, що живе своїми радощами та турботами на півночі чарівної Сумщини.

Так думають і наші батьки, бабусі й дідусі. Наш депутат, Ігор Федорович Молоток **(на знімку)**, допомагає ремонтувати школи, дитсадочки, облаштовувати спортивні дитячі майданчики, дбає про те, щоб ми навчалися на сучасному обладнанні, тому наші школи наповнились інтерактивними дошками, мультимедійними комплексами, ноутбуками, музичними центрами.

Ігор Федорович започаткував районний конкурс «Кращий учень».

А ще він залюбки грає з нами у волейбол, уболіває за дитячий спорт.

У 2016 році, як у казці, змінилась районна дитяча школа мистецтв: після ремонту тут стало затишно і тепло.

А ще Ігор Федорович — щирий і відкритий, не боїться спілкуватися з дітлахами — а з нами спілкуватися не так просто!

Як редактору міжшкільної дитячої газети мені часто доводиться спілкуватися з однолітками з усіх куточків району, ми часто висловлюємо різні думки, погляди.

В одному ми одностайні: наші батьки зробили правильний вибір, обравши до Верховної Ради України Ігоря Федоровича Молотка.

Він — з народу, для народу, справжній депутат, народний.

Анастасія КОВАЛЬЧУК,
головний редактор міжшкільної газети «Шкільне сузір'я».

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Підприємці зможуть припинити свою діяльність без сплати соціального внеску

Напередодні Різдва «Голос України» повідомляв про проблеми, з якими зіткнулися приватні підприємці у зв'язку із змінами в порядку сплати єдиного соціального внеску (ЄСВ) з 2017 року. Нагадаємо, що фізичні особи — підприємці, які обрали загальну систему оподаткування і не встигли припинити свою діяльність (знятися з реєстрації) до 1 січня, будуть вимушені сплачувати зазначений внесок незалежно від наявності в них доходу. Оскільки закон, яким вносилися зміни до порядку сплати ЄСВ, було підписано Президентом України лише за чотири дні до кінця 2016 року, народні депутати України Олег Ляшко та Віктор Галасюк оперативно підготували і зареєстрували у Верховній Раді України законопроект (№ 5633), яким оплата внеску буде добровільна, а не обов'язкова, як нині, для фізичних осіб — підприємців (на загальній системі оподаткування), якщо вони протягом першого кварталу 2017 року не отримували доходу і подадуть заяву про припинення своєї діяльності. Отже, якщо законопроект приймуть найближчим часом, то держава дасть шанс фізичним особам — підприємцям, які не мають доходу («сплячі ФОПи»), вирішити свою подальшу підприємницьку долю без сплати додаткових коштів.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

І словом, і ділом!

Напередодні Різдва в дитячому садку «Бджілка» в селищі Олишівка Чернігівської області відкрилася нова група. Після ремонту заклад зможе вмістити більшу кількість дітей.

«Саме завдяки Олегу Ляшку на дитячий садок було виділено 650 тисяч гривень. За ці гроші вдалося добудувати дошкільний заклад та замінити вікна. Тож від усіх жителів Олишівки передаю велику вдячність лідеру за такий новорічний подарунок», — сказав депутат Чернігівської облради від РПЛ Дмитро Блауш.

Варто зазначити, що півроку тому лідер Радикальної партії Олег Ляшко на зустрічі з жителями Олишівки на власні очі побачив недобудований дитячий садок, там він і пообіцяв, що до кінця року зробить усе можливе, щоб добудувати заклад. І слова свого дотримав.

«Моя мета — щоб усі українські дітки мали найкращі умови для розвитку. Ми маємо докладати всіх зусиль для відновлення інфраструктури сіл: дитячих садочків, шкіл, сільських клубів, спортивних майданчиків. Тільки тоді в села повернеться молодь і ми матимемо процвітаючу країну», — розповів народний обранець.

Політик нагадав, що так само Радикальна партія піклується про професійно-технічну освіту, адже прості хлопці і дівчата повинні мати змогу вивчитися й отримати професію.

«Правильно казав німецький канцлер Бісмарк: хто не будує школи, будуватиме тюрми. Освітня галузь — це майбутнє нашої країни, тому я зроблю все, щоб її розвивати», — зазначив Олег Ляшко.

Галина ПЕЧЕРИЦЯ.
Фото надано автором.

Депутат Чернігівської облради від Радикальної партії Дмитро Блауш разом із вихованцями оновленого дитячого садочку «Бджілка».

З 1 січня на одну гривню підвищено плату за проїзд у черкаських міських маршрутках. Вартість квитка тепер становить чотири гривні, повідомляє наш власкор Лідія ЛІСОВА

Уперше за роки незалежності громада Херсона надасть кошти на соціальну підтримку інфікованих вірусом імунодефіциту. У міському бюджеті передбачили 50 тис. грн. на консультації та соціальний супровід городян, котрі проходять курс замісної терапії, *довідався наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ*

Мої улюблені батьки–командири

Коли мені було вісім років, з мого життя пішла найдорожча серцю людина — батько. Він прагнув, аби одна із його «квіточок» стала військовою та охороняла рубежі країни. Тоді я твердо пообіцяла собі, що виконаю мрію батька.

Леліючи свою мрію, досягала нових вершин. Спочатку факультет філології та журналістики, згодом — військова справа. Дві сфери, різні за своєю специфікою, навчили вірити в себе.

Андрій Ігнатьєв та Сергій Бідило.

Вдячна долі за підтримку та розуміння окремих людей.

Моя розповідь буде про звичайних офіцерів, але водночас і про незвичайних людей. Про тих, які надихають власним прикладом. Знайомство з першим героєм моєї розповіді відбулося ще на теренах Західної ділянки державного кордону, де я пізнавала ази служби. На той час полковник Ігор Левадний обіймав посаду першого заступника начальника Західного регіонального управління — начальник штабу. Суворий погляд та вимогливість одразу впадали в око. Я собі уявити не могла, що з цим легендарним офіцером зовсім скоро зустрінусь уже на іншому рубежі.

Березень 2015 року... Прибуваю в Донецький прикордонний загін. Тут відбулося знайомство з другим героєм. «Тримати руку на пульсі», — цими словами полковник Олег Бурда запам'ятається кожному прикордоннику в загоні. Маючи великий службовий та бойовий досвід, Олег Вікторович успішно керував роботою всього персоналу, в тому числі і на самій лінії зіткнення. Динаміка обстановки, обстріли, здається, тільки додавали ентузіазму полковнику Бурді. Він буквально жив на роботі. Любити те, що ти робиш, віддаватись на сто відсотків — так працював він сам, так навчав працювати підлеглих. Небагатослівний, турботливий. Він залишався прикладом офіцера честі та гідності.

Ділянка відповідальності Луганського прикордонного загону. Район населеного пункту Юганівка. Бойовики розпочинають масований мінометний обстріл позицій зведеного загону прикордонного угруповання «Північ». Ту ніч заступник начальника Донецького загону з персона-

Олег Бурда.

лу полковник Руслан Цапюк згадує, як страшний сон. Саме тоді полковник Бурда зазнає численних осколкових поранень голови, але не здається і, попри вмовляння побратимів, відмовляється від госпіталізації. «Той обстріл, мабуть, був найстрашнішим у моєму житті. Те відчуття, коли ти розумієш, що перебуваєш на межі життя і смерті. Тільки завдяки рішучим діям Олега Вікторовича терористам не вдалося зненацька захопити і знищити наш підрозділ» — розповідає полковник Цапюк.

Через деякий час ділянку Донецького загону очолив полковник Андрій Ігнатьєв. Рішучий та впевнений, він протягом року керував спочатку Донецьким загоном, а згодом оперативно-військовим відділом у Краматорську.

«Пам'ятаю, після першого ж знайомства з мене були відчуття: ось він — справжній еталон військової людини» — згадує заступник начальника відділення інспекторів відділу «Ялта» молодший лейтенант Алекс Тарі. В минулому десантник, Алекс мріяв вступити до «зелених беретів». Коли мрія стала реальністю, його життєва стежина перетинається з полковником Ігнатьєвим, під керівництвом якого молодший лейтенант несе службу на ділянці Донецького загону. «Такі люди — це майбутнє української армії. Армії сильної та досконалої» — зазначає Алекс Тарі.

Ігор Левадний.

Полковник Ігор Левадний та генерал-майор Сергій Бідило забезпечують життєздатність і організацію служби підрозділів Східної ділянки.

Полковник Левадний свого часу очолював оперативно-військовий відділ у Краматорську. Тільки завдяки професійності Ігоря Анатолійовича вдалося налагодити функціонування чотирьох багатогранних загонів. Полковник ніколи не втрачав віри та з позитивом дивився навіть на найскладніші завдання. «Немає нічого неможливого! Найважливіше — бажання», — каже він.

Полковника Левадного знають чи не всі прикордонники Держприкордонслужби. «Головним і першочерговим завданням для нього було збереження життя військовослужбовців. Він ніколи не піддавав ризику підлеглих» — говорить підполковник оперативно-військового відділу «Краматорськ» із позивним Дібо.

І нарешті — про керівника усього Східного апарату. Про особливий підхід, виваженість, багатий досвід генерал-майора Сергія Бідила говорять чи не щодня. Відповідати за роботу кожного напрямку окремо — справа не з легких, тим паче, коли до зони відповідальності входять ділянка проведення АТО.

Своєю завзятістю та натиском генерал-майор робить дійсно великі справи, а багатий досвід тільки сприяє цьому.

Це лише коротка розповідь про офіцерів. Котрі точно знають, що таке честь мундира.

Світлана САВЧУК,
прес-секретар Донецького прикордонного загону.

Донецька область.

Фото автора.

Допомога надходить від міжнародних організацій

Центр правової допомоги Норвезької ради у справах біженців (NRC), який працює у Станиці Луганській з липня цього року, вже надав допомогу понад 900 мешканцям Станично-Луганського району, а також непідконтрольної українському уряду території Луганської області.

Бойові дії, що точаться на Луганщині вже третій рік, забрали сотні життів, зламали людські долі. Міжнародні організації, що працюють в Україні, намагаються допомогти мешканцям прифронтових територій. Тим, хто втратив дах над головою, будматеріалами, кому потрібна матеріальна допомога — грошима, багато людей отримали правову підтримку.

Відкриття у Станиці Луганській Центру правової допомоги NRC зумовлене саме великою потребою в правовому захисті постраждалого від конфлікту населення. Адже зовсім поруч — КПВВ «Станиця Луганська», через який кожного дня проходять понад 3 000 людей.

За даними Управління соціального захисту та праці населення Луганської області, у Станично-Луганському районі зареєстровано 9 763 внутрішньо переміщених осіб. Це люди передпенсійного віку, пенсіонери, працездатні та непрацездатні особи, інваліди, діти. Багато хто з них потребує юридичної допомоги для захисту своїх прав. Отже, найчастіше до центру звертаються з питаннями оформлення пенсій, отримання паспорта або вклеювання фото по досягненню 25 та 45 років, атестата про шкільну освіту, свідоцтва про народження або смерть, оформлення субсидій на житлово-комунальні послуги. Щодо внутрішньо переміщених осіб, то для них найгострішою залишається тема призначення, продовження та відновлення виплати щомісячної цільової допомоги. В усіх населених пунктах Станично-Луганського району фахівці центру проводять інформаційні групові сесії з питань отримання нових або відновлення втрачених чи пошкоджених документів, виплати пенсій і соціальної допомоги, оформлення перепустки для перетину лінії розмежування. Звернулась сюди і мешканка Станично-Луганського району Наталя. Її чоловік пропав два роки тому. Вона довго поневірялася по різних державних органах з заявою на отримання виплати для 15-річного сина через втрату годувальника. Але кожного разу були відмови через відсутність рішення суду про визнання її чоловіка безвісті зниклим. Жінка звернулася до Центру правової допомоги NRC. «Я була в розпачі, не знала, як розв'язати свою проблему. У мене закінчилися кошти, щоб я могла оплатити послуги юриста для подання заяви до суду», — розповідає Наталя крізь сльози.

У центрі її проконсультували щодо документів та допомогли скласти заяву і подати її до суду, який згодом виніс рішення про визнання чоловіка безвісті зниклим. Маючи на руках таке рішення, Наталя змогла оформити пенсію у зв'язку із втратою годувальника. Це рішення дає їй також право вільно вивозити сина за кордон та розпоряджатися майном чоловіка.

Норвезька рада у справах біженців є незалежною міжнародною, гуманітарною неурядовою організацією, тож усі послуги надає безплатно.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

Для луганських терористів горілка — стратегічний продукт

На окупованих територіях тема алкоголю для влади колабораціоністів є стратегічною і в економічному, і в політичному плані. На всі проблеми, що виникають тут у побуті і не тільки, як перевагу «нового ладу» адепти «ДНР»/«ЛНР» постійно повторюють, як мантру: «Зате у нас тут хліб і горілка дешеві».

«Але хіба це ознака хорошого життя? — пише нам у редакцію луганчанин Матвій Н. — Як влучно відзначив один мій знайомий: «Хліб, горілка й безплатна роба для них у Луганську завжди знайдеться». Окупанти дають трохи поїсти, добре випити й швидко забутися під постійне бурмотіння російської пропаганди з телевізора, а вже потім відправляють працювати за копійки на «благо молодої республіки». А їх на дешеву горілку тільки й вистачає...».

«Хоча не настільки вона й дешевша, ніж в Україні, — пише нам у редакцію колишній працівник луганського лікеро-горілчаного заводу «Луганова» Семен С. — Звичайна півлітра коштує майже 100 рублів РФ. А це десь 42 гривні. Та і якість самого напою, м'яко кажучи, далека від ідеалу. Навіть у мирний час Держак (Леонід Держак — гендиректор «Луганови». — **Авт.**) у приватних бесідах визнавав, що завод отримує спирт не найкращої якості. І це при тому, що в Україні виробляють досить непогану сировину. З якої сивухи тепер «ліплять» луганську горілку, залишається лише здогадуватися. Свого виробництва спирту в «молодої республіки» немає. А це означає, що його завозять із Росії (за чутками з якихось напівпідпільних цехів на Північному Кавказі), де навіть якісна (за їхніми мірками) сировина поступається українській другосортній».

«Дев'ять місяців тому Плотницький з пафосом відкрив відновлене виробництво горілки на місцевому підприємстві «Луганова», — пише луганчанин Леонід П. — Він тоді заявив, що в бюджет республіки тепер надходитимуть необхідні відрахування. А як ще поповнювати скарбницю, якщо все стоїть? Тому сам завод, як і його продукція, справді стратегічний для сепарів. Дійшло до того, що навіть продукцію «братньої ДНР» до Луганська не пускають. Річ у тім, що у Донецьку є своє виробництво під торговельною маркою «Олімп». Ця горілка хоч і такої самої невисокої якості, але дешевша від луганської, а отже — серйозний конкурент для алкоголю «made in ЛНР». Через це між «республіками» навіть почалася ціла торговельна війна, яку із гаслами «продукт із Донецька тут не потрібен» на офіційному рівні очолив сам Плотницький».

«Плотницький з маніакальною сталістю закликає вживати лише «Луганову» (і це при тому, що сам він, як розповідають наближені до нього люди, віддає перевагу шотландському віскі), — зізнається у своєму листі Сергій С. — Але як на мене, то вже краще пити домашнє, ніж цю заводську сивуху. Крім цього, міцний напій свого виробництва коштує дешевше. Але й цього задоволення нас вирішили позбавити. Напередодні Нового року на території «ЛНР» місцеві «правоохоронці» проводять операцію з назвою «Сурогат». Поліція трясе самогонників, вилучає самогонні апарати. За останній тиждень вилучено понад чотири тонни «живильної вологи». Як наслідок самогонники від душі проклинають ментів, «ЛНР» і Плотницького».

Влад СЕМЕНЧУК.

Продукцію «братньої ДНР» до Луганська не пускають

Майбутнє належить Справжнім, які вміють творити добро, а не бомбити за мир

РОСІЙСЬКИЙ СОЛДАТЕ, КИДАЙ РУШНИЦЮ, ІДИ ДОДОМУ

У новорічному привітанні президент путін побажав росіянам виконання всіх мрій. «Знав би він, про що ми мріємо, був би обачніший. Адже попереду 17-й», — зовсім не жартують росіяни. І, звичайно, мріють про нашу перемогу над агресором, про мир і процвітання України. І не тільки. Вони щиро сподіваються, що все в Росії зміниться настільки, що буде чути голос справжніх Людей, а не псевдопатріотів. Що більшість росіян відчуватимуть чужий біль, як свій, і в кожній вільній людині побачать друга, а не ворога. І ще — навчаться вірити в хороше, а не в імперію зла! Адже майбутнє належить Справжнім, які вміють творити добро, а не бомбити за мир.

Михайло КАЗАКОВ (Архангельськ, люблячий батько двох дітей):

— Поспішаю Вас засмутити. У Росії немає народу тепер, є населення. Загнане в кут, хворе як психічно, так і фізично населення. Страх перед усім і вся, стадність і покірність, безсилля й озлобленість оточують мене. Дивовижний експеримент було поставлено владою над цим народом — і народу не стало. Мені дуже соромно за те, що доведені до розпачу жителі малих міст у надії заробити грошей ідуть убивати українців. Я вважаю, що українцям потрібно відвернутися від моєї країни й подивитися в протилежний бік. Відкритий конфлікт, звичайно, припиниться. А які будуть відносини між нашими країнами — вирішувати тільки вам, тому що ми, росіяни, винні за всіма пунктами обвинувачення.

Антон ШУТІКОВ (Новосибірськ, безробітний):

— Вітаю газету «Голос України» і всіх її читачів! Коли Крим був "приєднаний" до РФ, я не одразу зрозумів, що це був злочин проти міжнародного права. До мене це дійшло тільки після того, як я помітив обурення громадян України. Після цього став читати різну інформацію, порівнювати й робити висновки самостійно. Я з діями нашого «керівництва» не згоден, уважаю їх злочинними, але все зайшло настільки глибоко й усе настільки жахливо, що активність небайдужих одиниць закінчиться тільки арештами. Маси, на жаль, залякані, і тому найближчим часом з місця не зрушать. Достатньо лише пари показових процесів, щоб тримати в страху мільйони. Тому, коли кажуть, що росіяни — це раби, я змушений із цим погодитися. Ми зашугані. А український народ у цьому плані дуже відрізняється від нас. Ви, українці, — приклад для нас, ви виявляєте дива самоорганізації, ви вмієте те, чого ми за 25 років після розпаду СРСР не навчилися, а саме: брати ситуацію у свої руки, ви не чекаєте, коли вам хтось скаже, що робити, ми бачимо, що ви — не раби, ви не дозволяєте витирати об себе ноги і тому ви гідне поваги.

Не сумніваюся, в України є майбутнє.

Валентин СОКОЛЮК (Санкт-Петербург, електрозварювач):

— Оскільки ситуація в Україні висвітлюється росЗМІ вкрай необ'єктивно, то доводиться робити висновки, використовуючи інформацію з різних джерел. У тому числі й із спілкування з вашими співгромадянами, котрі працюють тут.

1. Із приводу РФ. По закінченні двох років після захоплення Криму далеко не всі усвідомили, що життя не поліпшується. Особисто мені не потрібен ні Крим, ні південний схід України. Своєї території вистачає. Зайвої. У вигляді Північного Кавказу. На жаль, победіанство і мракобісся зашкалюють.

2. Україна. На мій погляд, сторонній, рано чи пізно ви переможете. Анітрохи не сумніваюся в мужності й завзятості українських людей. Не повторюйте наших помилок із 96-го року. Вам «наш Хасавюрт» не потрібен. І сподіватися Вам треба тільки на себе. Тому Перемоги Вам, сил і терпіння!

Ростислав ЗВЄЗДІН (Санкт-Петербург, музикант):

— Як би МЕНІ ХОТІЛОСЯ краху путіразму...

Українці, бажаю більше ГАРНОГО РОКУ!

Свобода — краще, ніж несвобода!

Олексій ШИЛОВСЬКИЙ (Тольятті Самарської області, інженер-будівельник):

— Горіти тобі, Вово, в пеклі! То ти й нас туди тягнеш. Хитрістю, силою, брехнею, грішми — як вийде. Я завжди знав, що росіяни, українці, білоруси — брати. До того ж кровні брати. І ніхто й ніколи не змусить мене повірити у зворотне. Навіть останкінська голка. Але узурпатор Путін і його зграя забирають у мене моїх братів, сестер. Убивають їх, мучать у катівнях. Вони обікрали старих, дітей, країну. Але гроші ще можна повернути. Хто поверне з того світу моїх братів і сестер? Можна тільки низько схилити голову і прошепотіти: «Пробачте нас, будь ласка». І напевно з'явиться скупа чоловіча сльоза. Але простого «пробачте» буде недостатньо. Потрібно ще сказати, що ми «більше так не будемо». І не просто сказати, а й зробити. Зробити таку систему, за якої буде цілком виключена можливість появи таких «вождів». І, можливо, тоді нас перестануть сахатися нормальні країни, у нас знову буде повний дім гостей і під час зустрічі ми питимемо чай. Стали з'являтися новини, що військові почали відмовлятися їхати воювати на Донбас, до Сирії. Тішить це. Може, і справді ВСЕ БУДЕ ДОБРЕ? Чи не так? Росіяни?

Українці! Не думайте про всіх росіян погано. Вова — наше загальне лихо. Разом ми сильніші. Прорвемося. Як казав Биков у фільмі «У бій ідуть одні «старі» — «БУДЕМ ЖИТЬ!».

Олександр ФЕДОТОВ (Карелія, м. Суоярві, генеральний директор фонду захисту охорони природи «Наш Дім — Суоярвський район»):

— Росіяни й українці — слов'яни, і ми — брати. І ті, хто зіштовхує нас, рано чи пізно відповідатимуть за це. З болем дивлюся на те, що відбувається в «ДНР», «ЛНР»: гинуть люди, діти... Що ще може бути жахливіше. Убивць і садистів, що воюють на території України, в нас, у Росії, роблять героями. Але, повірте, не всі росіяни з цим згодні.

Юрій ЄХЛАКОВ (Іжевськ):

— Нашим українським друзям.

Сьогодні між Росією й Україною йде справжня війна. Мені гірко усвідомлювати, що ця війна розв'язана саме моєю Батьківщиною — Росією, що саме Росія віроломно напала на своїх сусідів, що саме з вини моєї Батьківщини гинуть абсолютно безневинні люди. Звичайно, аж ніяк не всі росіяни розділяють мою думку, і для того є причина: Росія хвора на фашизм. І що найжахливіше — у хворого немає тенденцій до поліпшення стану, навпаки, хвороба прогресує. Скільки часу знадобиться на лікування? Невідомо... Можливо, пара тижнів, якщо вирвати з рук Путіна телебачення і припинити обробку населення РФ пропагандою, а може, й роки... Є ще й третій варіант для РФ — летальний результат... Одне знаю напевно — Україна вистоїть, війна закінчиться. Й обидві країни колись вдихнуть повітря свободи!

Костянтин ТИЧИНА (Москва, кандидат технічних наук, інженер):

— Дорогі українці! Уже третій рік моя країна намагається скорити вашу. Не Путін особисто і його оточення, а ціла моя країна. Коли бачите статистику, за якою 90 відсотків росіян схвалюють політику Великого Вождя, знайте — це правда. І це жахливо! Ми, 10 відсотків тих, хто залишився, як могли намагалися зупинити деградацію Росії. Ми вважаємо події в Криму і на Донбасі мерзенними, ганебними, нелюдськими й не приховуємо це! Виходимо на мітинги, пікети, сидимо у в'язницях, автозаках, нас глушать цивільним і кримінальним кодексами, звільненнями, кулаками, страхом і кулями, але найобразливіше те, що зупинити сповзання Росії до катастрофи ми так і не змогли. Ми — не змогли, а ви свою країну не тільки зупинили, а й, відірвавшись від нас, розвернули в майбутнє. За це 90 відсотків вам і мстять. Мстять люто, безумно, ненавидять вас так, як помираючий може ненавидіти того, в кого попереду ціле життя! Я не бажаю вам перемоги в цій російсько-українській війні, тому що бажати можна лише те, що має ймовірність не відбутися, а ваша перемога неминуча. Я бажаю вам щастя після цієї перемоги. Вірю в те, що й зі своїми проблемами ви впораєтеся, бо ви їх не замовчуєте. Вірю в те, що диктатури у вас не буде, бо правителів своїх ви не обожнюєте. Просто, коли станете нормальною країною, згадайте про нас... Пам'ятайте, що й ми теж у Росії були!

Альона ГНУСАРЕВА (Санкт-Петербург):

— А я не знаю, як мені вибачитися, якими словами. І що я повинна зробити, щоб мене пробачили за цю не мною розв'язану війну? Яку ненавиджу. У страшному сні не могла собі уявити таке. Є такі речі, які вибачити не можна. І я прошу пробачення, не особливо на нього сподіваючись.

Пробачте...

Світлана НОВИЦЬКА (Калінінград):

— Які можна знайти слова, щоб повернути вбитих чоловіків-українців, дітей-українців, щоб висушити сльози вдів, матерів? Усі слова застрягають у горлі. Тільки біль і сором. Не знаю, чи зможу подивитися в очі громадянинові України. Немає нам прощення. І все-таки...

Пробачте.

Підготувала Наталя ЯРЕМЕНКО.
Мал Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Держава обіцяє стипендії та безплатні гуртожитки

«Я — учасник антитерористичної операції. Чи гарантується мені право на вступ до навчального закладу поза конкурсом та безкоштовне навчання?»

Іван.

Тернопіль.

Тривалий час Закон України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» передбачав можливість позаконкурсного або позачергового вступу до навчальних закладів для учасників бойових дій на території інших держав. У травні минулого року законодавець вніс зміни до цього закону, якими учасникам АТО та їхнім дітям було надано право на отримання державної цільової підтримки для здобуття професійно-технічної та вищої освіти в державних та комунальних навчальних закладах. Неможливість реалізації цього права пояснювалась відсутністю порядку та умов надання такої підтримки, які б мали визначатись урядом. Лише наприкінці 2016 року Кабмін все-таки затвердив «Порядок та умови надання державної цільової підтримки деяким категоріям громадян для здобуття професійно-технічної та вищої освіти».

Державна цільова підтримка надається особам, які навчаються в державних або комунальних професійно-технічних, вищих навчальних закладах, але не довше, ніж до досягнення ними 23 років, зокрема: учасникам антитерористичної операції, які оформили статус «учасника бойових дій», та їхнім дітям; дітям, які віднесені до осіб, зазначених в абзацах четвертому—восьмому та чотирнадцятому пункту 1 частини першої статті 10 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»; дітям, один із батьків яких загинув пропав безвісти або помер унаслідок захворювання, отриманого в період участі в антитерористичній операції; дітям, що зареєстровані як внутрішньо переміщені особи.

Учасники АТО можуть отримати:

а) повну оплату за навчання для здобуття професійно-технічної та вищої освіти за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

б) соціальну стипендію — її розмір встановлюється урядом;

в) безплатне забезпечення підручниками;

г) безплатний доступ до мережі Інтернет, систем баз даних у державних та комунальних навчальних закладах;

д) безплатне проживання в учнівських та студентських гуртожитках.

Документом, який дає право на отримання державної цільової підтримки, є посвідчення учасника бойових дій. Для отримання державної цільової підтримки учасники АТО особисто подають на ім'я керівника відповідного навчального закладу заяву (в довільній формі) із зазначенням конкретних видів державної цільової підтримки, на які особа претендує.

Державна цільова підтримка на навчання надається навчальним закладом, до якого зарахована особа, і припиняється в разі відрахування особи з навчального закладу, надання особі академічної відпустки або перерви у навчанні, переведення до іншого навчального закладу. Керівник навчального закладу приймає рішення про надання такої допомоги.

Отже, учасники АТО, які оформили статус «учасника бойових дій», мають право на вступ до навчального закладу поза конкурсом та безплатне навчання. Проте для реалізації видів державної цільової допомоги має бути забезпечено відповідне фінансування.

Наталя ТИТАРЕНКО.

Ми вважаємо події в Криму і на Донбасі мерзенними, ганебними, нелюдськими й не приховуємо це!

Відеоролик, де зафіксовано сварку у Кривому Розі (Дніпропетровська область) між прибічниками Росії, які влаштували музичний флешмоб на залізничному вокзалі, та патріотами України, котрі сприйняли слова пісні як збиткування під час неоголошеної війни, набуває великої популярності в соцмережах, *помітила наш кореспондент Олена Чернявська*

Новорічний подарунок для землевласників зробили депутати Кропивницького — втричі знизили ставку земельного податку за ділянки під приватними будинками, гаражами, дачами та дачними і гаражними товариствами з 0,1% на 0,03% від нормативно-грошової оцінки наділу, *довідався наш власкор Петро Мельник*

Механізм розрахунку нарешті запрацював

Уперше після майже півроку переговорів у Мінську на Луганщині запрацював механізм розрахунку за воду: непідконтрольна територія сплатила комунальному підприємству «Попаснянський районний водоканал» перші 10,5 млн. грн. боргу.

Загальна сума заборгованості «ЛНР» за спожиту воду становить майже 260 млн. грн., унаслідок чого у Попаснянського райводоканалу виникли проблеми у відносинах з Луганським енергетичним об'єднанням. У жовтні—листопаді Міжнародний Червоний Хрест сплатив майже 700 тис. доларів, які водоканал заборгував за спожиту електроенергію, постачаючи воду на непідконтрольну частину області. Однак ця допомога проблеми не розв'язала.

— 10,5 млн. грн. — це тільки чотири відсотки від суми боргу непідконтрольної території Луганщини перед Попаснянським райводоканалом, проте це — перший реальний крок до стабілізації ситуації у регіоні, — зазначив заступник голови Луганської ОДА Юрій Клименко. — В розрахунках задіяні підприємства, які зареєстровані на підконтрольній уряду України території та здійснюють діяльність у межах вітчизняного правового поля.

Ця перемога досягнута на дипломатичному рівні завдяки спільним зусиллям Луганської обласної військово-цивільної адміністрації, Міністерства з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України, а також представників Економічної підгрупи Тристоронньої контактної групи з питань мирного врегулювання конфлікту на сході України. Застосована схема розрахунків дасть змогу збалансувати роботу підприємства та забезпечити цілодобову подачу води 600 тисячам співвітчизників, які стали заручниками ситуації.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

Відзначили річницю визволення від гітлерівців

Чергову, 73-тю, річницю визволення міста від гітлерівської окупації у Кропивницькому відзначили урочистим покладанням квітів до пам'ятників та обелісків на Меморіальному комплексі «Фортечні вали». Ветерани, представники громадськості, керівники області й міста вшанували подвиг визволителів обласного центру хвилиною мовчання *(на знімку)*.

Учасники урочистого мітингу також поклали квіти до пам'ятника Матері-Вітчизні та полеглим землякам на Алеї Слави, які віддали життя за незалежність і єдність України під час проведення антитерористичної операції.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

Фото офіційного сайту Кіровоградської міської ради.

«Говорить Бердичів» ще звучатиме

«Багатосерійними» для депутатів Бердичівської міськради на Житомирщині стали дискусії щодо того, бути чи не бути редакції міського радіомовлення. Упродовж 2016-го гроші на її існування виділяли порціями і після чергових запеклих суперечок на сесіях. Перед новим роком, здається, на деякий час поставили крапку: «Говорить Бердичів» ще звучатиме. Поки що...

Аргументи звучали ті само, що й на попередніх сесіях: комунальне підприємство — збиткове, однак для багатьох земляків радіо — єдиний спосіб довідатися, що діється у місті. Голосування могло б знову закінчитися безрезультатно, якби в сесійній залі несподівано не з'явився депутат, якому днів зо два тому зробили операцію. Він приїхав на машині головного лікаря, проголосував і знову поїхав до лікарні. Його голос і став вирішальним для міського радіомовлення...

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомирська область.

Для родин біженців відремонтували гуртожиток

Тимчасовим житлом три десятки сімей вимушених переселенців з Криму та сходу України забезпечила громада Херсона. Для найбідніших родин із маленькими дітьми коштом муніципального бюджету відремонтували окремі секції загальною площею тисяча квадратних метрів у колись занедбаному комунальному гуртожитку на вулиці Комкова. Також придбали меблі, пральні машини та холодильники.

Не залишилися осторонь і волонтери: дев'яносто нових мешканців гуртожитку отримали від них гігієнічні набори.

У міськраді додають: невдовзі новосілля зможуть відсвяткувати ще кілька десятків сімей — для них ремонтують 17 кімнат у гуртожитку по вулиці Поповича.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Ветеранам УПА — доплата до пенсії та кошти на оздоровлення

На теренах Тернопільської області проживає 486 осіб зі статусом учасників УПА. Тож із нагоди 75-річчя УПА депутати облради проголосили 2017-й роком Української повстанської армії і запланували комплекс заходів, спрямованих на вшанування пам'яті полеглих борців за волю України та підтримку і оздоровлення ветеранів цього руху.

Зокрема, відкриють пам'ятний знак загиблим воїнам УПА, облаштують під'їзні шляхи, встановлять знаки-вказівники, що ведуть до історичних місць Тернопільщини, а також відновлять зруйновані могили вояків УПА та комплекс в Антонівцях Шумського району. Також до цієї дати впродовж року на Тернопільщині відбудуться тематичні круглі столи, літературно-мистецькі зустрічі, військово-патріотичні та спортивні заходи, тематичні документальні і художні виставки.

Для ветеранів ОУН-УПА за рахунок коштів обласного бюджету передбачено 500 грн. щомісячної доплати до пенсії і кошти на лікування та оздоровлення.

Галина МИКОЛИН.
Тернопільська область.

Школярів прифронтової зони радо зустрічають у Карпатах

Тридцять школярів *(на знімку)* ***із прифронтового Станично-Луганського району приїхали на двотижневий відпочинок у зимові Карпати. Їх запросив голова ОДА Геннадій Москаль. Відкрита нещодавно філія Закарпатського обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді «Арніка», що в гірському селищі Нижні Ворота Воловецького району, і прийняла юних луганчан.***

— Зробимо все, щоб дітям сподобалася найзахідніша область нашої країни і додому вони повернулися з твердим переконанням, що Україна — єдина! — наводить слова керівника області пресслужба ОДА.

Відпочинок школярів насичений щоденною культурною програмою, цікавими зустрічами та екскурсіями. На них чекає, крім іншого, і поїздка до Ужгорода та зустріч із керівництвом області.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

На знімку: луганських школярів зустріли на залізничній станції Воловець.

Фото надане прес-службою ОДА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Лікарю — квартира, пацієнтам — меддопомога

Знаковою подією Чернігівщини назвав голова Семенівської РДА Сергій Деденко вручення ордера на службову квартиру лікарю-офтальмологу Віталію Зволю та його родині. Це вже друга квартира, передана лікарям за два роки в рамках програми забезпечення житлом медпрацівників на 2015—2017 роки.

Як розповів голова РДА, у 2016-му розпочався ремонт двокімнатної квартири загальною площею 52,3 м кв., що перебуває у спільній власності територіальних громад міста та сіл Семенівського району і перебуває в оперативному управлінні закладів охорони здоров'я району. На ремонт службового житла для лікарів були залучені кошти районного бюджету у сумі 80 тис. грн. і спонсорська допомога, яку надав Семенівський агроліцгосп.

Перед Різдвом сім'я лікарів отримала квартиру, а пацієнти — лікарів.

Василь ЧЕПУРНИЙ.
Чернігівська область.

ЦИФРА

35,7 мільйона осіб і 11 мільйонів транспортних засобів перетнули торік західний кордон України. Це майже на 10 відсотків більше, ніж у 2015-му. Також упродовж року було вилучено 578 автомобілів за перевезення контрабанди.

Богдан КУШНІР.
Львівська область.

Контрактники йдуть до армії

Запорізький облвійськкомат оприлюднив підсумки своєї роботи з призову та залучення громадян до служби на професійній основі. Зокрема, протягом 2016 року контрактниками стали 3000 жителів області. Це чоловіки та жінки, котрі успішно пройшли відповідний профвідбір і медкомісію.

Окрім того, за призовом до війська прийшли 1380 молодих людей. Усі вони поповнили лави не лише Збройних Сил, а й Нацгвардії та Державної прикордонної служби.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запорізька область.

Студенти зможуть компенсувати втрачені стипендії

У Сумському національному аграрному університеті створено можливості повноцінно навчатися не лише завдяки стипендії, а й з використанням інших фінансових стимулів. У цьому запевнив ректор навчального закладу Володимир Ладика. Університет активно співпрацює з компаніями, котрі виплачують студентам бізнес-стипендії. У такій співпраці особливо зацікавлена сільська молодь, котра рідко коли може сподіватися на серйозну фінансову підтримку від батьків. Окрім цього, університет долучився до програми Zavtra. UA, тож заробити на навчання можна ще й завдяки активній участі у наукових проектах. Як відомо, з нового року кількість студентів, які отримують стипендії від держави, істотно зменшиться, для багатьох із них фінансова проблема стане однією з найгостріших.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

Міністерство інфраструктури розпочало реформу морської галузі (Урядовий портал)

Стежку до хати Василя Симоненка не забувають

У Лубенському районі, що на Полтавщині, відзначили 82-гу річницю з дня народження видатного земляка-поета Василя Симоненка. З цієї нагоди керівники місцевої влади, представники творчої інтелігенції та громадськості приїхали на його малу батьківщину, в село Біївці. Тут вони відвідали материнську хату **(на знімку)**, з якої пішов у широкі світи знаковий митець слова. Гості поклали квіти до встановленої на її фасаді меморіальної дошки та до пам'ятника-погруддя поетові поблизу колишньої школи.

У згаданому гнізді Василя Симоненка пролунали його невмирущі поезії, спогади про нього. Земляки поета розповіли гостям про те, що цю більш ніж скромну селянську хату, яка віднедавна стала філією районного музею, лише минулого року відвідали понад півтори тисячі шанувальників творчості одного з найвідоміших шістдесятників.

Урочистості продовжувалися у музеї Василя Симоненка, що діє у Тарандинцівській школі, яку свого часу закінчував поет. Їхньою кульмінацією стало нагородження цьогорічних лауреатів двох премій, заснованих на його честь, — журналістської та літературно-мистецької. Відзнаки одержали журналіст Владислав Проненко, поетеса Наталія Харасайло й архітектор Ірина Козакова.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтавська область.

Фото з архіву автора.

«Різдвяні дзвіночки» лунатимуть до самого Водохреща

Обласний фестиваль колядок «Різдвяні дзвіночки» за участю церковних і світських хорів розпочався на Вінниччині в обласному Будинку офіцерів. Особливістю цьогорічного дійства є те, що воно відбуватиметься у кожному з 27 райцентрів краю. Про це повідомив «Голосу України» секретар Вінницької єпархії Української Православної церкви Владислав Демченко. «Десятий рік поспіль Вінницька єпархія организовує фестиваль «Різдвяні дзвіночки», — каже протодиякон Демченко. — За цей час мистецький захід набув неабиякої популярності. Вирішили поширити його на всі райони, щоб якомога більше охочих мали можливість долучитися у світлі дні Різдва до прекрасної хорової музики і співів, до народних і релігійних традицій. Їх відродження — мета фестивалю».

Першим райцентром, де лунали «Різдвяні дзвіночки», стало історичне місто Бар. На сцену по черзі виходили усі хори місцевих храмів **(на знімку)**.

Співи звучатимуть протягом десяти днів. Закінчиться фестиваль напередодні свята Водохреща великою програмою за участю кращих колективів.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото з сайту Вінницької єпархії.

РЕГІОН: РІВНЕНЩИНА

Відкрився центр для навчання дітей з аутизмом

У Рівному відкрили центр для навчання, розвитку та адаптації дітей з аутизмом. Міська влада виділила приміщення для нього на гарних умовах терміном на двадцять років. Кошти для ремонту та облаштування приміщення вдалося зібрати завдяки ініціативній групі громадських активістів, меценатів, людей доброї волі. Завдяки проведенню благодійних концертів, аукціонів було зібрано майже 400 тисяч гривень. Проект — повністю благодійний, але, за словами міського голови Володимира Хомка, частину коштів для функціонування закладу буде виділено з міського бюджету.

Аудитори відмінили дев'ять невигідних конкурсних торгів

Майже на 67 мільйонів гривень конкурсних торгів відмінено минулого року рівненськими аудиторами, повідомила «Голосу України» прес-служба управління Західного офісу Держаудитслужби в Рівненській області. Для порівняння: у 2015-му було попереджено порушень під час закупівель товарів, робіт та послуг за державні кошти лише на 19,1 мільйона гривень. Крім того, за результатами проведеного аудиторами аналізу держзакупівель та наданих рекомендацій, торік замовниками розірвано два укладені договори на суму 5,7 мільйона гривень. Серед замовників, у кого відмінено торги із найбільшою вартістю — 16,3 мільйона гривень, — Департамент з питань будівництва й архітектури Рівненської ОДА.

Олександра ЮРКОВА.

«Літературне Тернопілля» кличе відвідувачів на виставку

У новорічно-різдвяні дні у Тернополі у бібліотеці-музеї «Літературне Тернопілля» відкрито літературно-мистецьку виставку «Христос рождається! Велике вічне диво!». Тут представили свої творчі роботи вихованці станції юних техніків та учні Тернопільської міської художньої школи ім. Михайла Бойчука.

Відвідувачі мають змогу полюбуватися м'якими іграшками, витинанками, шопками, ялинковими композиціями, різдвяними віночками, а також виставкою книг на новорічно-різдвяну тематику.

До слова, працівники бібліотеки-музею, де директором Галина Компанієць, зібрали численні архівні матеріали стосовно цієї історичної будівлі, людей, які жили тут. Вілла, що тепер знаходиться у центрі обласного центру, належала інтелігентам та римо-католикам Грабовським. У радянські часи цей ошатний будинок з колонами облюбували перші секретарі обкому компартії. У 80-х розглядали варіант розташування тут Художнього музею, але рішенням виконкому міськради від 16 березня 1984 року приміщення передали у користування бібліотеки для дітей, що й почала тут діяти у 1985-му.

Нині тут діє оригінальна та неповторна книгозбірня-музей «Літературне Тернопілля». Таким чином в обласному центрі створено затишне місце для проведення літературно-мистецьких, культурно-освітніх заходів, зустрічей з відомими земляками та численними гостями краю. А досвідчений бібліотекар Оксана Лехіцька, яка, здається, знає усе про минуле та сьогодення Тернополя, проводить тут ще й екскурсії для відвідувачів.

Галина МИКОЛИН.

Тернопільська область.

На знімку: елементи літературно-мистецької виставки «Христос рождається! Велике вічне диво!», що у ці дні діє у бібліотеці-музеї «Літературне Тернопілля».

Фото автора.

НЕГОДА

П'ять діб у сніговому полоні

Такого снігопаду та морозів в Одеській області не спостерігалося 12 років. Дві доби безупинно йшов сніг, температура повітря впала до мінус 20 градусів, а шквальний вітер зривав дахи, валив дерева.

Льодова обстановка ускладнилася й на Дунаї. Рух флоту паралізований практично на всьому протязі ріки. Судна Українського Дунайського пароплавства на угорській, сербській й болгарській ділянках рухаються в порти-притулки, де зможуть бути забезпечені зв'язком з берегом і диспетчерською пароплавства, водою та необхідним постачанням.

Понад 40 населених пунктів залишилися без електроенергії. Снігові замети заблокували рух транспорту абсолютно на всіх дорогах області. У сніговому полоні опинилися 323 автомобілі та майже 300 людей.

Стихія позбавила життя двох осіб. У Кілійському районі виявлено тіло молодого прикордонника, а на розчищенні траси Одеса — Рені від серцевого нападу помер дорожній робітник. Майже 50 людей в обласному центрі та сільських районах дістали обмороження.

Рятувальники Державної служби з надзвичайних ситуацій разом із інженерними підрозділами Південного оперативного командування цілодобово вели боротьбу зі сніговими заметами, пробиваючи у двометровому сніговому покриві коридори для руху автомобільної техніки. На території області розгорнуто 68 пунктів обігріву, **інформує наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Ліквідували затор

Одна з вантажівок перекрила рух транспорту біля села Кунка у Гайсинському районі на Вінниччині. Рятувальники звернулися по допомогу до місцевої військової частини. Військові тягачем витягли не тільки транспортний засіб з кювету. На буксир довелося взяти ще понад тридцять автомобілів. В області припинено поромну переправу через Дністер у двох пунктах пропуску на кордоні з сусідньою Молдовою. Як повідомила прес-секретар Могилів-Подільського прикордонного загону Людмила Катеринич, через замерзання Дністра не працюють переправи у Ямполі і селі Цекинівка цього ж району. Водіям радять долати україно-молдовський кордон на території Вінниччини через пункт пропуску «Могилів-Подільський — Отач», **попереджає наш кореспондент Віктор СКРИПНИК**.

Людей просять бути обачними

Незважаючи на застереження, прикарпатці потерпають від морозів. Напередодні відразу двоє мешканців Тлумацького району потрапили в травматологічне відділення.. Також із загальним переохолодженням тіла працівники патрульної поліції доправили в Рогатинську ЦРЛ 29-річного мешканця Надвірнянського району, а в Косівську райлікарню потрапив 53-річний чоловік із села Середній Березів, який обморозив пальці обох рук. Також з обмороженням стопи в Коломийську дитячу лікарню госпіталізовано 16-річного юнака. Місцеві рятувальники вкотре попереджають: якщо мороз дуже сильний, то краще не гуляти поодинці. Особливо це стосується дітей, **застерігає наш івано-франківський власкор Галина БРУХАЛЬ.**

За розчисткою можна простежити online

Протягом усіх вихідних хмельницькі комунальники посилено розчищали вулиці обласного центру. Загалом працювало близько трьох десятків одиниць техніки та 234 двірники. Насамперед комунальні служби звільняли від заметів ті автошляхи, якими курсує громадський транспорт. Влада повідомляє, що можна побачити online, як працює снігоочисна техніка КП з будівництва, ремонту та експлуатації доріг. Водночас просять водіїв не користуватися особистим транспортом без нагальної потреби та не залишати машини на узбіччях, аби не заважати роботі прибиральників, **інформує наш хмельницький власкор Ірина КОЗАК.**

На Львівщині розшукують вандалів, які пошкодили пам'ятник загиблим полякам (УНН)

ГОЛОС УКРАЇНИ № 4 (6509)
СЕРЕДА, 11 СІЧНЯ 2017

Сталінізм повертається

Незадовго до свого арешту, 13 грудня, голова карельського «Меморіалу», історик, який тридцять років свого життя присвятив пошуку спецпоселень, поховань замордованих енкаведистами репресованих та встановлював імена в'язнів соловецьких таборів і будівників Біломорканалу, серед яких були десятки тисяч українців, Юрій Дмитрієв в одному з інтерв'ю сказав, що в Росію «повертається диктатура страху й брехні». Якою вона була, він добре знав, адже досліджував сталінські репресії 1930—1940 років.

Саме завдяки Юрію Дмитрієву, з яким ми познайомилися під час прощі 2013 року на Соловки, було знайдено місця масових поховань жертв політичних репресій у Сандармосі та Красному бору. В карельському лісовому урочищі Сандармох, неподалік столиці Біломорканалу Медвежьєгорська, в 1930-х роках органами НКВС було розстріляно 9500 осіб, зокрема і так званий Соловецький етап із 1111 в'язнів, у якому був цвіт української нації — священики, історики, державні діячі, режисери, багато письменників і поетів. У липні 1997 року Дмитрієв із членами пітерського й московського «Меморіалу», пройшовши сотні кілометрів дрімучими лісами, знайшов 236 розстрільних ям. Тепер на місці масових страт встановлено гранітний козацький хрест «Убієнним синам України» та меморіальні знаки страченим полякам, грузинам, естонцям.

— Коли бачиш ці ями і темний ліс, у якому не співали птахи, чуєш приголомшуючу тишу — відчуваєш концентрацію людського горя, справжній жах, — казав Юрій Дмитрієв.

І додавав, що таких місць, як Сандармох, у Карелії багато.

Усі роки він працював без відпочинку. Після мітингу біля українського хреста, який щорічно, до московської агресії, проходив 5 серпня, у День пам'яті жертв політичних репресій, він вирушав у чергову експедицію.

— Треба проїхати кілометрів 600, стільки ж пройти лісами, щоб знайти спецпоселення, визначити, де там кладовище, зняти координати на GPS, а вже потім буду шукати списки людей, які тут жили й загинули, — ділився планами дослідник. — У цих поселеннях ваших земляків було багато, особливо з Вінницької, Житомирської, Київської областей. У 1930-х роках їх привозили сім'ями по 5—8 осіб, з малими дітьми. Взимку вивантажували в лісі, на 100 сімей давали п'ять сокир, щоб самі зробили якесь житло. До ранку половина дітей і дорослих замерзали, бо морози були до 30 градусів, і сніг по пояс.

Друзі Юрія Дмитрієва, котрі активно обговорюють в соцмережах арешт 60-річного дослідника, якого звинувачують у виготовленні дитячої порнографії, наголошують, що без нього і Сандармох, і Красний бор були б лише точкою на географічній карті Росії. У Бору, що неподалік Петрозаводська, у 1938—1939 роках теж розстрілювали політв'язнів. У кривавому списку, складеному карельськими дослідниками, 1196 осіб, серед них 580 фінів і 432 карели. Знайшов поховання Юрій Дмитрієв, він же й організував розкопки. В глибоких ямах, куди скидали тіла розстріляних, були й їхні особисті речі — в основному, пригадував історик, чоловічі чоботи й жіночі туфлі, гребінці. А ще кілька трубок для куріння, на яких були вирізані ініціали, зрідка імена власників. Там же валялися і пляшки з-під горілки.

— Катам треба було випити після важкої роботи, — казав Юрій Дмитрієв.

І додав, що не менш трагічні місця є і на Барсучих горах, неподалік 8-го шлюзу Біломорканалу.

Весь свій час історик віддава роботі. Друзі й видавці (він укладав книги пам'яті репресованих) інколи запитували: «Скільки людей на нього працює?» А він усе робив фактично сам. Зокрема, зібрав електронну книгу про репресованих карелів. Казав: «Це моя данина поваги народу, на землі якого я живу. Дані перевірені. Я несу відповідальність». Укладав і книгу — поіменний список спецпереселенців, яких «будувать соціалізм» в Карелії привозили з України, Білорусі, Азербайджану, Уралу, Зауралля, навіть з Камчатки.

У списку Юрія Дмитрієва понад 64 тисячі прізвищ. У 2013 році, коли ми були в Сандармосі, історик передав журналістам увесь свій електронний архів — ці дані (багато з них сьогодні знову засекречені) вдалося отримати під час короткої політичної відлиги в Росії. Частина архіву опрацьована журналістом з Хмельницького Богданом Теленьком, який підготував до друку книгу «Соловецький мартиролог Поділля», що незабаром побачить світ.

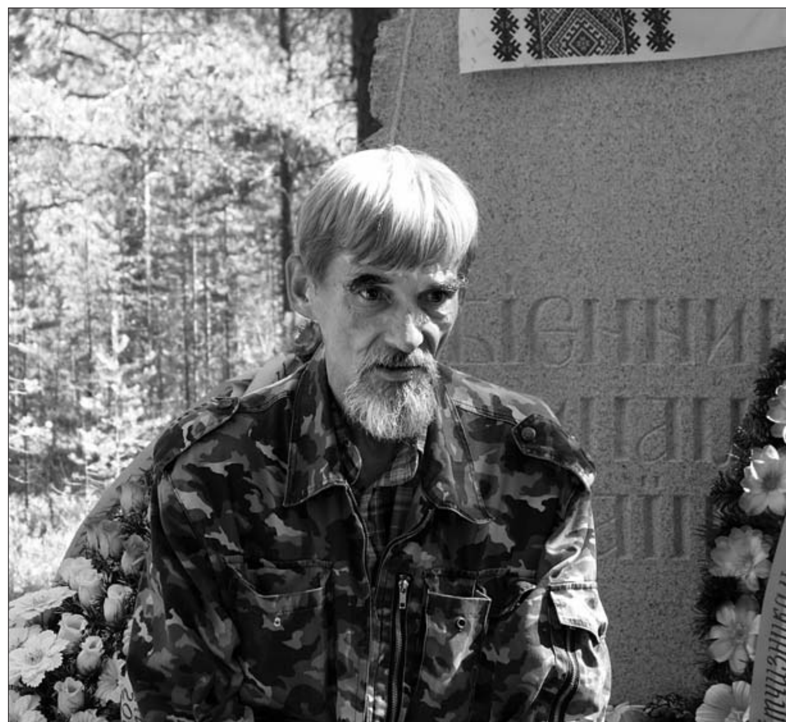
— Уперше будуть надруковані 4700 прізвищ репресованих мешканців Хмельниччини, — каже Богдан Теленько. — А всього в списку понад 15 тисяч українців із різних областей. Власне — вся Україна. Чимало «каналоармійців» (термін сталінських часів. — **Авт.**) було з Кубані, Орловщини, Курщини, Воронежчини, де мешкало багато етнічних українців. Дехто з них після арешту записувався «русским», наївно розраховуючи на поблажливість людожерської системи.

Юрій Дмитрієв встановлював імена не лише жертв, а і їхніх катів.

— Я прізвища тих, хто стріляв, — не приховую, публікую, — підкреслював в інтерв'ю дослідник.

У листопаді цього року «Меморіал» надрукував «списки катів» — базу даних про співробітників НКВС і КДБ, задіяних у репресіях. Користувачі соцмереж пишуть, що «ідейним послідовникам Берії та вірним учням Вишинського це глибоко ненависне» і що Дмитрієв — «проблема для духовних нащадків сталінських катів». У Фейсбуку користувач під ніком Andrey Raev зазначив: «Бачив Юру влітку, він носив із собою ноутбук. Казав, що в нього там «бомба», і його не можна залишати вдома». Журналіст порталу «Петрозаводск говорит» Євгеній Белянчиков в соцмережах розповідає: «Він (Юрій Дмитрієв. — **Авт.**) приходив до нас не так давно. Показав електронний каталог убитих в 1930-х роках карелів, який зібрав. Я запропонував зробити матеріал про це, але він чомусь попросив нічого не писати. З метою безпеки, так би мовити. Сказав, що це комусь не сподобається».

Член правління Міжнародного товариства «Меморіал» Сергій Кривенко каже про те, що діяльність правозахисників намагаються дискредитувати. Останнім часом, зазначає він, у ЗМІ з'явилася низка статей негативного змісту, а на НТВ «був сюжет, в якому «Меморіал» показаний як екстремістська організація. Улітку в газеті була інформація про те, що в Сандармосі начебто фіни розстріляли червоноармійців, а пам'ятник там — фальсифікація».

Дослідник історії сталінських таборів Юрій Дмитрієв під час мітингу біля хреста «Убієнним синам України». 2013 рік.

Про намагання влади примусити народ забути про злочини Сталіна, якого нині в Росії дедалі частіше називають «успішним менеджером», та цілої армії енкаведистів, які вбивали не лише, так би мовити, «по долгу службы», а й для власного задоволення (офіцер Матвєєв, котрий власноруч розстрілював Леся Курбаса, Миколу Зерова, а з ними більше тисячі чоловік із соловецького етапу, на страту, як в театр, запрошував свою коханку), свідчать і інші факти. Цьогоріч у Сандармосі, куди з 1997 року приїздили делегації українців вклонитися праху закатованих земляків, заборонили проведення жалобного мітингу, який традиційно організовував «Меморіал». А Тверський суд Москви оштрафував правозахисників на 300 тисяч рублів за те, що при публікації одного з матеріалів не був вказаний статус «Меморіалу» як «іноземного агента». Ще на початку року від роботи була відсторонена і дослідниця історії Соловецького табору особливого призначення, директор музею, що знаходився на острові, Ольга Бочкарьова, яка впродовж багатьох років співпрацювала з Юрієм Дмитрієвим. За розпорядженням московського патріарха Кирила на Соловках створено Церковно-науковий центр «з вивчення та увіковічення новомучеників російських». Мова йде про «благочестивих мирян і православних священників, котрі постраждали в ГУЛАГу в 1920—1930-х роках». Архімандрит Порфирій, призначений Кирилом у січні 2016 року керівником центру, вже розформував відділ ГУЛАГу та експозицію Бочкарьової у табірному бараку. Від цього моменту репресії у радянських таборах смерті стали «воцерквляться», і на Соловках заговорили про «благодать ГУЛАГу». Після звільнення Бочкарьової лояльні гіди більше не згадують жахіття, що творились на Секір-горі, на острові Анзер, де були штрафні зони табору, як не згадують і про 15 тисяч політкаторжан, а більше розповідають про 250 священників, які не прийняли радянську владу і опинилися в таборі. Серед яких був дід патріарха Кирила Василь Гундяєв. Чи не задумали тут канонізувати предка предстоятеля російської церкви, щоб і йому самому намалювати над головою німб? Адже в музеї уже як святого почитають мученика отця Петра, котрого закатували в ізоляторі на Анзері. Як доказ святості на Соловках виставили його мощі. Але як можна бути впевненим в їх достовірності, якщо на Анзері було знайдено масове поховання — хто в тій братській могилі, достеменно не відомо, одяг закатованих давно зітлів, а ідентифікацію тіл ніхто не проводив?

Українська делегація на Великому Соловецькому острові. 2013 рік.

В одному ряду з цими подіями і закриття музею табору «Пермь-36», у якому тримали Василя Стуса і який сталіністи пропонують перетворити на музей «доблесних співробітників НКВД».

...Суд у Петрозаводську заарештував Юрія Дмитрієва на два місяці, в нього вилучили телефон і комп'ютер, який до цього зламали невідомі, проникнувши в квартиру історика. Процес закритий для преси. За інформацією «Меморіалу», із Санкт-Петербурга до взятого під варту Дмитрієва, якому загрожує 15 років ув'язнення, виїхав адвокат. Члени «Меморіалу» та друзі дослідника збирають підписи під вимогою звільнити його. Петицію підписали вже понад 800 чоловік. У суді все, що відбувається, Юрій Дмитрієв назвав якимось сюрреалізмом і заявив, що не розуміє суті звинувачення. Як пишуть у соцмережах самі ж росіяни, в їхній країні «педофільські статті фабрикуються, як будь-які інші, навіть простіше, тож ні репутація, ні вік не рятують».

Схоже на те, що ті, хто влаштував провокацію, так просто не відпустять Юрія Дмитрієва, котрий не дав табірній пилюці поглинути історії щонайменше 64 тисяч каторжан, і докладуть усіх зусиль, аби й самого його перетворити на пилину. За те, що посмів підняти голос проти організаторів великого терору й тих, хто обслуговував конвеєр смерті в радянський таборах та так і не покаявся за криваві злочини.

Українські політики, історики та активісти виступили із заявою на захист затриманого дослідника. «Ситуація з Юрієм Дмитрієвим є яскравим свідченням того, що в сучасній Росії дійсно повертаються до практики сталінських і брежнєвських часів з повним беззаконням і тероризуванням власних громадян», — зазначають ініціатори акції. Арешт Юрія Дмитрієва є політично мотивованим, що неприпустимо в сучасному демократичному цивілізованому світі. «Закликаємо міжнародну громадськість, особливо правозахисні організації, виступити на підтримку Юрія Дмитрієва», — йдеться у заяві. Петицію підписали народні депутати України Ганна Гопко, Микола Княжицький, Вікторія Сюмар, історики Володимир В'ятрович, Андрій Когут, Іван Патриляк, Руслан Забілий, Олеся Стасюк, громадські діячі Тарас Шамайда, Марко Супрун та інші.

Світлана ЧОРНА.
Фото автора.

Репресії у радянських таборах смерті стали «воцерквляться», і на Соловках заговорили про «благодать ГУЛАГу»

«Я росіянин. Але відспівайте мене в українській церкві»

ГЕРОЇ

Прапорщик 53-ї окремої механізованої бригади вінничанин Дмитро Неумивакін заповідав відспівати його в українській церкві. Ритуал прощання виконав той, кого про це просив Дмитро, коли ще був живий, — старший капелан Тарас Волянюк.

Протоієрей Волянюк служить у Рівненській єпархії. З бійцем із Вінниці Дмитром Неумивакіним познайомився під час своїх поїздок до зони АТО. Останній раз спілкувалися у вересні 2016-го, незадовго до того, як Дмитра не стало.

«Отче, у мене до вас просьба...»

Священик каже, що ніколи не забуде усмішки Діми. Вона часто з'являлася на обличчі. Тим само він вселяв упевненість в інших. «Все буде добре» — ці слова повторював у ситуаціях, коли треба було підтримати інших. Є люди, поруч із якими почуваєшся упевненим. Саме таким був Діма. «Одного разу Дмитро сказав мені: «Ви знаєте, що я росіянин, у свій час батька перевели служити у Вінницю, тут ми й залишилися», — розповів священик «Голосу України». — Якщо раптом станеться непоправне, ви ж відспіваєте мене, правда? Але тільки в українській церкві». На жаль, це сталося. Я зобов'язаний виконати волю вашого земляка. Залишив у Рівному всі клопоти і поїхав у Вінницю».

Дмитро навіть серйозну розмову переписав жартами. Так було й того разу під час спілкування з капеланом. По-дружньому перейшов на «ти» і додав до сказаного жартома: «Спробуй тільки не зроби те, що я просив!..». На обличчі Дмитра священик знов побачив усмішку. «Таким він залишився у моїй пам'яті», — каже святий отець.

Зник під час сутички під Зайцевим

Відспівували відважного бійця у храмі УПЦ Київського патріархату, що у провулку Станіславського у Вінниці. Приїхали побратими з 53-ї бригади. Ще більше зібралося демобілізованих бійців, які раніше служили з Дмитром.

— Хлопці зараз на заробітках у Польщі, — розповіла сусідка Неумивакіних пані Валентина. — Вибралися навіть з-за кордону, щоб попрощатися. Про це мені розповіла мама Діми — Світлана. Як тільки згадувала сина, говорила, настільки він у неї ніжний і лагідний. Вона не пам'ятає випадку, щоб при зустрічі не пригорнувся до мами, не обійняв її. І завжди робив це з усмішкою. Золота була дитина.

Земляк Дмитра у званні старшини Олексій приїхав із зони АТО разом із прапорщиком, теж вінничанином, на ім'я Віктор. Олексій розповів, що з Дмитром познайомився рік тому. До того бачилися, коли Неумивакін приїздив до них у підрозділ ремонтувати техніку. Спочатку служив у ремонтному батальйоні, у цій же бригаді.

Росіянин Дмитро Неумивакін добровольцем прийшов у військкомат ще до оголошення мобілізації, у березні 2014-го.

— Діма казав, що хотів би бути разом з нами, у нашій роті, — продовжує співрозмовник. — І добився свого. Його перевели з рембату до нас стрілком-розвідником. Він гордився цим. Хоча опинився у значно гірших умовах. Останній раз бачилися за два дні до того, як він опинився на тій стороні. Було це під Зайцевим. Він пішов на завдання. Сталася сутичка. Так розповідали хлопці. Спочатку думали, він у полоні. На його місці міг опинитися інший, але це сталося з Дімою. Дуже шкода...

Ідентифікували тіло після експертизи ДНК. До того воно знаходилося у морзі у Дніпрі. Ховали бійця у закритій труні.

Портрет Дмитра у руках побратимів (крайній ліворуч капелан Волянюк).

Навесні не стало батька, восени — сина

Весною 2016-го Діма приїжджав із зони АТО на похорон батька. Тільки три дні побув дома — і знов повернувся на службу. Його батько був військовий. У відставку вийшов у званні полковника. У Вінницю сім'я переїхала з Росії одразу після проголошення незалежності. Тут він продовжив службу. Потім працював на державній службі. Батько не дожив один рік до своїх 70, а син — до сорока.

— Ми з Дімою навчалися в одному класі, — каже його однокласник Ігор. — Ходили у шосту школу. У Вінниці він вчився тільки два роки — в десятому й одинадцятому класах. Нормальний хлопець. У чужому на той час для нього місті не було нікого знайомих. Але він комунікабельний. Легко сходився з іншими. Дуже цінував дружбу. Закінчив політехнічний технікум. Служив строкову службу в армії.

На три роки старший від Дмитра ще один його товариш — Андрій. Каже, познайомилися вони в таксопарку. Деякий час Діма працював там. Андрій прийшов у колектив раніше. Як пояснив співрозмовник, Неумивакін був такою людиною, яка ніколи не підводила інших. Потім він працював на інших роботах. Хотів стати миротворцем. Проходив відбір у миротворчий батальйон, який готували в Ірак. Щось там не склалося.

— Наскільки я знав Діму, його завжди приваблювала армія, — продовжує Андрій. — Можливо, далося взнаки те, що виховувався у сім'ї військового. Коли почалося все це на Донбасі, він сам пішов у військкомат. Причому тоді, коли ще не почалася мобілізація. Після демобілізації підписав контракт і знов повернувся на службу.

Після відспівування загиблого бійця капелан Тарас Волянюк став на коліна, торкнувся чолом труни і так подумки прощався з тим, з ким породнився на війні. З іншого боку труни навколішки голосила жінка в чорному одязі. Кажуть, це колишня дружина Дмитра. У нього залишився неповнолітній син.

Висловлюємо щирі співчуття матері, сестри, синові, колишній дружині, всім, хто знав Дмитра Неумивакіна. Земля йому пухом. Вічна пам'ять Герою, який добровільно став на захист рідної землі, кожного з нас.

«Присяга — роднее мамы»

— Я русский, родился на северном Кавказе, но я принимал присягу на верность Украине, — ці слова Дмитро Неумивакін говорив журналісту у березні 2014-го, третього числа. У той день зустріли його в обласному військкоматі. Разом з іншими добровольцями, які виявили бажання стати на захист України, Дмитро чекав черги, аби залишити свої контакти. На той час мобілізацію ще не оголосили. Не було прийнято документів на рівні держави про її проведення. Добровольці без повісток йшли у військкомат. Їх у той день зібралося приблизно 50 чоловік. Росіянин Неумивакін був одним із них.

— Я сюда приехал в 1993 году, — сказав тоді Діма. — Служил два раза, прошел подготовку в Ирак, но не попал: сын родился. Жена, бывшая, говорит, чтобы я убегал в Россию, но я не буду. Присяга — роднее мамы.

ДОВІДКА

Дмитра Неумивакіна поховали наприкінці грудня 2016-го. Так збіглося, що за три дні до похорону Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет нагородив старшого капелана Тараса Волянюка, який відспівував нашого земляка, медаллю «За жертовність і любов до України». Цієї нагороди священик удостоєний за постійну опіку над українськими воїнами у зоні АТО.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото автора.

ЛИСТИ ІЗ ДОНЕЦЬКА

Занурення в пітьму

У Петровському районі Донецька знову згасло світло. Не минає дня, щоб на Донеччині не ставалася комунальна неприємність: там перестали подавати в будинки воду, там опалення відключили, там газу не стало... Найчастіше гасне світло, міста й селища поринають у пітьму. Під Новий рік було знеструмлено 18 населених пунктів. Причини однакові: то снарядом кабель перебило, то опору знесло, то підстанцію розбило...

Загалом, війна є війна, хоча б і гібридна. На ній, як і на будь-якій іншій, і людей убивають, і об'єкти руйнують. Знищується все, що люди створювали багато десятиліть. Наявний очевидний регрес, відступ від досягнень цивілізації. Хто б міг подумати, що в місті-мегаполісі Донецьку через комендантську годину життя завмиратиме з вечора до ранку, припиниться залізничне сполучення, загине новенький аеропорт, перестане працювати пошта, заіржавіють через бездіяльність підйомні крани на зарослих бур'яном будівництвах, закриється більш як половина магазинів і кафе, зупиняться шахти й заводи. Хто й за чий рахунок усе це відновлюватиме? Населення, що дуже зменшилося, живе гуманітарними подачками й грошовими субсидіями з Росії...

Проте місцева пропаганда невпинно повторює, що в «ДНР» справи йдуть якнайкраще. Ось уже в Донецьку відкрили свої дипломатичні представництва такі «потужні» держави, як Абхазія та Південна Осетія, незабаром усі європейські «прапори будуть у гості до нас». А щоб ще більше підбадьорити населення, щотижня, а то й частіше організовують різні масові заходи: то день юриста відзначають, то якийсь форум проводять, то якусь службу вшановують. Діють цілком по-радянськи: до Донецька з міст і селищ на автобусах звозять студентів і трудящих зі шкіл, лікарень, ЖЕКів тощо із плакатами й гаслами на підтримку «ДНР». На телеекранах юрба має вигляд цілком переконливий для кремлівських кураторів.

Та хоч би як намагалася російсько-сепаратистська пропаганда, дедалі більше місцевих жителів починають розуміти безглуздість, нікчемність і злочинність цієї «гібридної» війни. Колись мало не кожна бабуся обурювалася: «А чого ці «бандерівці» сюди до нас прийшли?». Тепер і багато хто з них почали розуміти всю безглуздість і згубність затії під назвою «руський мір», настає усвідомлення, що проект «Новороссия» був брехливим і остаточно дискредитував себе, у нього не вірять навіть ті, хто випускає одноіменну газетку. Люди починають розуміти, що війна Донбасу нічого, крім розрухи, горя і страждань, не принесе. Так, колишня прихильниця сепаратистів О. Меньшикова звертається до глави «ДНР» Захарченка із запитанням: «За що боряться й помирають наші хлопці?». Слова кремлівського верховоди про захист російськомовного населення викликають лише гірку усмішку: від кого нас треба було захищати, коли вся вертикаль влади в Україні була родом із Донбасу? Усе пояснюється банально просто: Путіну хочеться, щоб Україна була таким само слухняним васалом, як Білорусь і Казахстан. А вона, бачте, не бажає цього! От він і вирішив предметно покарати «неслухняну», добре, на місці знайшлися й такі, хто повірив у цю нісенітницю.

Приїжджим, особливо з-за кордону, здається, що життя в Донецьку цілком благопристойне: в центрі міста вулиці підметені, ліхтарі й вивіски світяться. Але, як писав Б. Окуджава, «римская империя времени упадка сохраняла видимость твердого порядка». Корінних городян не обдуриш, вони бачать, що місто дедалі більше поринає в пітьму. В пітьму безвиході.

Петро ОЛЬХОВЕЦЬ.
Донецьк.

Тепер багато хто почав розуміти усю безглуздість і згубність затії під назвою «руський мір»

Рішення у спорі України та РФ у Міжнародному трибуналі ООН з морського права мають ухвалити в період з 2019 до 2021 року, повідомила заступник глави МЗС України з питань євроінтеграції Олена ЗЕРКАЛЬ *в інтерв'ю «Європейській правді»*. Йдеться про право України знову використовувати природні ресурси Криму. Однак вирішення питання приналежності півострова не входить до справи, воно стосується тільки встановлення морських меж. Також О. Зеркаль зазначила, що в МЗС очікують на остаточне рішення про безвіз для наших громадян навесні, до завершення передвиборних перегонів у Франції, але «воно набуде чинності не раніше цих виборів»

Посилена підтримка місцевих громад від Німеччини

Сприяння Україні у реформуванні системи місцевого самоврядування надає, зокрема, німецький уряд. Хоча співробітництво між обома країнами розвивається у багатьох галузях, а підтримку в цій сфері забезпечує Німецька агенція міжнародного співробітництва, з'ясувалося, що цього замало, адже велика кількість проблем, які постали на шляху реформування, потребують поглибленої співпраці також на місцевому рівні. Тож Міністерство економічного співробітництва та розвитку ФРН запустило нову програму підтримки місцевих громад в Україні. А для тих громад, що засновуватимуть нові українсько-німецькі партнерства, уряд уже виділив 50 тисяч євро. Опікується проектом держсекретар Міністерства економічного співробітництва та розвитку Ганс-Йоахім ФУХТЕЛЬ (на знімку). ***Кореспондент «Голосу України» у ФРН попросила його розповісти про напрями та перспективи нової програми.***

Розв'язувати проблеми громадян за місцем проживання

— Міністерство економічного співробітництва та розвитку запустило програму підтримки місцевих громад в Україні, які засновують нові українсько-німецькі партнерства. Які саме галузі будуть задіяні та які основні напрями цієї роботи?

— Так, організація SKEW/ Engagement Global, за дорученням Федерального міністерства економічної співпраці та розвитку, реалізовує проект «Партнерство з містами України». Завдяки йому можна буде розв'язувати проблеми громадян безпосередньо за місцем мешкання, а українські та німецькі громади матимуть змогу говорити на рівних, ділитися досвідом у багатьох галузях, зокрема науковій, освітній, інфраструктури, децентралізації влади, життєзабезпечення населення. Зараз діє 48 таких партнерств між українськими та німецькими громадами.

Наприкінці минулого року відбулася перша німецько-українська конференція партнерства між містами, яка зібрала близько 170 представників місцевих рад, органів виконавчої влади, громадських діячів. До речі, крім двостороннього партнерства під час проведення конференції був представлений також ефективний приклад тристороннього міжнародного співробітництва між Міттенвальде (в Бранденбургу), Махнівкою (у Вінницькій області) та Старим Мястом (у Конінському повіті Польщі). Це дає підстави говорити вже про можливу європейську підтримку програми «Партнерство з містами України», зокрема й про розширене фінансування.

Спробувати їхати автобаном

— Чи маєте вже певні досягнення і напрацювання у реалізації такого партнерства?

— Бачите, це партнерство — як поїздка автобаном: неможливо «плестися» у хвості, якщо прагнеш дістатися місця швидше. Ми надаємо нашим партнерам можливість вибору, можливість скористатися нашим досвідом, який здобували впродовж десятиліть. Скажімо, в Україні, особливо у містах-мільйонниках, існує величезна проблема з утилізацією сміття, воно здебільшого складається на відкритих полігонах, забруднюючи довкілля. Німеччина таку проблему розв'язала, запровадивши систему сортування та технологічний цикл переробки відходів. Тож Україні немає потреби, як ми колись, шукати дуже затратні шляхи її подолання упродовж півстоліття. Залюбки ділимося власним досвідом у цій сфері.

Але чи не найбільшим плюсом проекту є те, що ми справді без бюрократичних перепон приходимо безпосередньо до домівок мешканців громад, вивчаючи разом із ними нагальні проблеми та шукаючи шляхи їх подолання. Це дозволяє громадам побачити, що є найсучаснішим, і саме його застосовувати.

Кошти — туди, де вони найбільше потрібні

— Можна захоплюватися навіть найкращим досвідом, але без відповідного фінансування справа з місця не зрушить...

— Це так, але програма для українських партнерських громад передбачає також і певне фінансування — спочатку на два наступні роки, коли німецька сторона супроводжуватиме проект. Після цього підбиватимемо підсумки, аналізуватимемо, як ці заходи спрацьовують. Та й остаточна кінцева сума поки що не визначена. Але представники будь-яких українських громад, котрі бажають установити таке партнерство, можуть звертатися до нас зі своїми пропозиціями — ми раді допомагати.

У нашому випадку кошти спрямовуватимуться туди, де вони найбільше потрібні. В цьому проекті, крім українських, бере участь 95 німецьких громад. Усі учасники знають про ці гроші, вся структура дуже прозора, й у такий спосіб ми можемо вирішувати, які місцеві проблеми є найбільш нагальні. Тож саме на їх розв'язання спрямовуються кошти. Здебільшого це питання енергетики, теплопостачання, якості питної води, зливних систем, збереження довкілля, що означає і життєзабезпечення мешканців. Усі питання обговорюються і обробляються на місцях — у громадах. Звичайно, при цьому ми враховуємо українські реалії.

Ураховуємо місцеві реалії

— В Україні триває реформа у сфері місцевого самоврядування і децентралізації влади. Який досвід німецьких територіальних громад вона могла б застосовувати передусім?

— Це залежить здебільшого від України. Приміром, якщо представники українського міста бажають брати участь у партнерстві, то для нього ми добиратимемо громаду у ФРН, яка теж хоче співпрацювати з українцями. Відтак вивчатимемо їх пропозиції, бо маємо орієнтуватися на реалізацію проекту в Україні. Тоді представники української громади можуть приїхати, подивитися і вирішити: чи їм потрібний саме такий проект або шукатимуть інші. І коли зроблено правильний вибір, то простіше його реалізовувати, адже протоптаною стежиною іти легше. Якщо робити все заново, то не уникнути й помилок. Наше завдання — бодай зменшити їх кількість чи убезпечитися від них. Зауважу, що й для німців це теж корисно, адже в спільних пошуках народжуються правильні рішення.

— Яка участь німецьких партнерів у розв'язанні гуманітарних проблем у зоні збройного конфлікту на Донбасі та допомозі внутрішнім переселенцям?

— Однією з причин, чому саме Україну обрано для пакета швидкого старту, стала наявність майже двох мільйонів внутрішньо переміщених осіб. Зараз важко вже перелічити ті обсяги допомоги, яку надає німецький уряд таким людям: вона становить сотні мільйонів євро. Наша стратегія така, щоб ці громадяни, також і завдяки ФРН, бачили своє майбутнє у власній країні...

Вулиця з двостороннім рухом

— Яку підтримку одержують територіальні громади, громадянські ініціативи від уряду ФРН, зважаючи на проблеми та виклики, що постали перед Україною?

— Найголовніше, що проект діє. На місцях працюють наші представники, котрі допомагають комунам безпосередньо. Вони відстежують, чи є теми для кооперації, співробітництва. Ми також створили «Організацію глобалізації». Там є наш співробітник, котрий знає Україну, і до нього сходяться пропозиції для співпраці. Він розглядає, чи може швидкий стартовий пакет бути запроваджений між двома комунами. Щодо цього пакета є певні правила гри, які потрібно виконувати.

Це є справжньою альтернативою усім попереднім програмам, які запроваджувалися від Банку розвитку, кредитного банку «Відродження», де процес триває надто довго. Ми дуже ретельно вивчаємо всі можливості для співпраці й дуже швидко справу «розкручуємо», консультуємо, сприяємо, що дуже полегшує і спрощує надання інвестицій. Тож партнерство стає доступнішим і глибшим. І воно, що найголовніше, є вулицею з двостороннім рухом.

Інтерв'ю взяла **Наталія ПИСАНСЬКА.**

Берлін.

Фото із сайту Engagement Global gGmbH (автор фото — Сільвія Вāварта).

Коли буде наступний імператор?

Японській газеті Sankei стало відомо, коли в країні вступить на престол новий імператор.

Церемонія передбачається 1 січня 2019 року. Така дата, стверджує видання, зазначена в законопроекті, який розробляє уряд, і який має бути подано до розгляду в парламенті у травні нинішнього року. Саме цього місяця відзначатиметься 30-річчя вступу на престол чинного імператора.

У серпні минулого року імператор Японії Акіхіто звернувся з безпрецедентним словом до народу, в якому поділився своїм побоюванням того, що його вік може не дати йому змоги належним чином виконувати обов'язки «символу країни та єдності нації». Звернення Акіхіто знайшло позитивний відгук серед японців, які дуже поважають свого імператора.

Водночас владі відреагувати на це звернення було не так просто, оскільки чинна конституція Японії не передбачає можливості відречення чи самовідречення імператора. Тож було створено комісію, яка напрацювала варіант поправок до законодавства. Як стало відомо, дозвіл імператору відійти від державних справ буде надано, згідно з цими поправками, тільки в цьому конкретному випадку. І він не стосується його наступників. Тепер, після схвалення урядом, законопроект буде передано до парламенту.

Наступником імператора Акіхіто, якому нещодавно виповнилося 83 роки, стане його старший син Нарухіто. Йому 56 років, і він уже зараз виконує чимало доручень чинного імператора. Sankei стверджує, що уряд Японії пропонує провести церемонії, пов'язані з переданням імператорської влади наступнику, саме на Новий рік, аби спричинити «якнайменше незручностей для населення».

Ніна БАЛИКОВА.

Токіо.

Люті морози на Балканах

Сибірські морози, собачий холод — так коротко, але влучно характеризують метеорологи погодні умови в більшості балканських країн.

Снігом засипало півсотні національних трас у **Румунії**, на яких у вихідні видимість була нульова. Ураганний північно-західний вітер, що сягав 100 кілометрів на годину, ускладнював обстановку на дорогах і в селах, навіваючи двометрові замети. Люди, які наважилися на поїздку у власному автомобілі, потрапляли в снігові капкани й змушені були звертатися до рятувальників, які визволяли їх з полону гусеничним транспортом чи високопрохідною технікою. Багато сіл залишилося без електрики й води.

Через снігопади в північно-східних областях **Болгарії** було закрито всі головні магістралі, не кажучи про другорядні дороги. Десятки міст і сіл залишилися ще й без світла, опалення та води. У ніч на понеділок рятувальники отримали близько сотні сигналів про тяжке становище. Їм удалося врятувати зі сніжного полону 15 осіб. Ураган продовжує вирувати в багатьох придунайських селах, куди не можуть доправити продукти. І чимало інтернатів для людей похилого віку сигналізують про те, що харчів залишилося на день-два. У понеділок рятувальникам удалося звільнити із заметів великовантажні фури з українськими та російськими номерами в районі КПП «Дуранкулак». У Софії для безпритульних відкрили кілька станцій метро, де вони вночі рятуються від 18-градусних морозів.

У **Сербії** від небувалих морозів страждають мігранти. Близько тисячі осіб відмовилися розміщатися в центрах з прийму біженців, побоюючись висилки в Македонію. Вони зайняли занедбані промислові будівлі, де гріються біля багать і готують на вогні їжу. У Белграді температура цими днями опускалася нижче мінус 20. Найнижча температура, зафіксована в Сербії 8 січня, становила мінус 27 градусів. Снігопади в низці регіонів тривають третю добу. В численних аваріях по всій країні постраждали десятки людей. У сусідній **Македонії** температура опускалася до -26. У цих країнах оголошено найвищий, «червоний», рівень небезпеки через морози та снігопади.

Страждають від небувалих морозів і в теплій **Греції**. У багатьох будинках немає централізованого опалення, бо попередні зими завжди були теплими. І людям доводиться терміново встановлювати кондиціонери чи купувати електричні печі для обігріву хоча б однієї кімнати. Грецькі порти занесло снігом, а табори мігрантів теж вкрито товстим шаром заметів. В Афінах три центральні станції метрополітену було відчинено на 24 години цими вихідними з метою дати притулок безхатькам в умовах різкого похолодання. Міністр транспорту Х. Спрітзіс, який розпорядився відкрити станції, зазначив, що за потреби цей захід продовжать. Температура в Афінах опускалася нижче нульової позначки, а сильний вітер давав відчуття 10 градусів морозу.

Албанію також скували сніг і мороз. Температура навіть у найтепліших регіонах упала до -21. Висота заметів у деяких районах сягала 1,5—2 метри. Виникли проблеми з електропостачанням міст і сіл, а невеликі населені пункти взагалі виявилися відрізаними від «великої землі».

Складна обстановка й у **Туреччині**. У Стамбулі було закрито два аеропорти, припинено рух поромів між європейською і азійською частинами міста, а також до Принцевих островів. Губернатор провінції Стамбул Васіп Шахін у своєму офіційному акаунті Twitter оголосив понеділок вихідним днем для учнів усіх шкіл.

Поки що прогнози метеорологів невтішні: морози на Балканському півострові триматимуться до середи, у п'ятницю похолодання супроводжуватиметься сильними снігопадами й заметами на шляхах.

Олександр БІЛИК.

На знімку: поліцейський блокує в'їзд на шосе через сніжний шторм поблизу Бухареста (Румунія).

Фото Xinhua/Укрінформ.

Норвегія від сьогодні стане першою країною, яка почне вимикати FM-радіо на користь цифрового радіомовлення (AFP)

Від воїна АТО — до голови районної ради

Того дня поранений Артем лежав у посадці під Іловайськом і вдивлявся в серпневе небо. У довгі болісні години без руху, коли мусив вдавати з себе мертвого, чи думав він про те, що це високе небо може бути останньою картиною в його житті? Ні, навіть на мить не міг дозволити собі цього, інакше залишився б там назавжди.

Коли 29 серпня 2014-го частину батальйону «Дніпро-1» підірвали і розбили, український націоналіст і доброволець Артем Кравченко отримав кульові поранення плеча, лівої ноги та правої руки й не міг себе перев'язати. Перша доба, проведена під палючим сонцем удень, видалася особливо тяжкою. Коли вночі йшла російська колона, він нарахував більше сотні одиниць військової техніки. Перепочивши у посадці від дорогою, на ранок зміг якось піднятися, оперся об дерево і неподалік побачив село. Жага до життя і спрага вели його далі.

Він повз, бо йти не міг через прострелену ліву ногу. Але й так рухатися довго не давало поранене праве плече, яке гострим болем віддавало в усе тіло. Тож коли дорогою з'являлись російські машини, боєць відвертався, аби не зустрітись поглядом із загарбниками, котрі не перевіряли, живий він чи ні. Спека, відкриті рани і власне безсилля час від часу викликали потемніння в очах. Але він щоразу згадував слова свого наставника з бойового гопака, який вчив «гамувати гнів і терпіти біль особистої образи заради вищої мети», і переконував себе, що не відчуває болю.

Здавалось, іще не так давно, а тепер — ніби в іншому житті, ще до війни, він любив дивитися канал Discovery. Тепер же Артем, пригадавши епізоди мандрів дикою природою, готовий був їсти хробаків і пити воду з калюжі. Аби тільки вижити!

Ось він проповзає під загорожею з рабиці в сільський двір, припадає спрагдими вустами до води... зі свинячого корита. Місцевий господар, дізнавшись, якій саме армії служить Артем, почав йому читати лекцію про бандерівську хунту. Зглянувшись на його стан, він нагодував пораненого, але здав його росіянам.

Невже все це — не страшний сон, а справді було з ним? Полон, ідейні розмови з Артемом російських військових без шевронів на формі, обмін пораненими? 31 серпня Кравченка доправляють до Волновахи, звідти — в польовий госпіталь. Уже надвечір останнім гелікоптером він прилітає до Дніпра, де в лікарні імені Мечникова його терміново оперують і переливають близько літра чужої крові.

— Для чогось Богу було треба залишити мене живим, — розмірковує Артем Кравченко. — І в бою не дострелили, і в полоні не добили. Та й сам я чудово розумів, що на мене ще очікує багато справ із розбудови мого рідного Верхівцевого і району в цілому. Тому на прохання земляків я вирішив іти на вибори і став першим кандидатом у народні депутати, якого зареєстрували просто в лікарні.

Він — живий виняток із правил. Адже за Артема, який переніс страшні поранення і складні операції, люди агітували безплатно. Тож не дивно, що в такій ситуації воїн АТО набрав чималу кількість голосів. Як український патріот, котрий уже давно вирішив боротися за свою країну, Артем відважується йти на майбутні вибори в місцеві ради. З цією метою він формує команду і гуртує її довкола громадської організації. Як молодому незаплямованому патріоту та інваліду АТО Кравченку запропонували співпрацю представники практично всіх партій в області — тільки на власних умовах. І все ж знайшлася одна політична сила, з котрою було досягнуто порозуміння. Так він став очільником команди патріотів у Верхньодніпровському районі від УКРОПу.

Не забути тодішнє піднесення і радість від спільного результату на місцевих виборах, коли УКРОП у Верхівцевому показав найкращий у країні результат у 40 відсотків, а по району — більше двадцяти. І це — підсумки роботи його команди буквально за кілька місяців!

Сам Артем, маючи своїми конкурентами справжніх політичних зубрів, переміг на виборах у місцеві ради і став наймолодшим в Україні головою районної ради. Минув рік непростої роботи в умовах, що й досі не задовольняють Артема Вадимовича. Адже, незважаючи на всі його зусилля, окремі голови громад Верхньодніпровщини керуються не національними інтересами, а власними, тому й громади району не поспішають об'єднуватися.

Насправді зроблено вже чимало, наприклад, завдяки його підтримці в області Верхньодніпровський район за останній рік отримав майже 19 мільйонів бюджетних коштів. Завдяки цьому вже сьогодні проводять реконструкцію Бородаївського КДНЗ «Вишенька», міняють старі вікна й двері у центральній районній лікарні та другій міській школі — узагалі ж реалізовується близько 14 проектів.

Голова Верхньодніпровської райради Артем Кравченко серед духовенства району.

Артем Кравченко виступив з ініціативою поставити розвиток спорту в районі на якісно новий рівень. Для цього запросив до співпраці успішних тренерів і дійшов з ними згоди в проведенні на Верхньодніпровщині змагань з окремих видів спорту із запрошенням на них відомих спортсменів.

Так, наприклад, на змаганнях з футболу тут побував колишній тренер збірної України з футболу і клубу «Дніпро» Мирон Маркевич, а також дворазовий чемпіон світу з фрі-файту Артем Таньшин.

Зрозуміло, що попереду в голови Кравченка — багато роботи з розбудови району. Коли йому треба прийняти важливе рішення в області чи в столиці, пан Артем звертається до координатора започаткованої ним духовної ради священиків усіх конфесій району і просить, щоб вони помолилися Богу за нього. І тоді щоразу в нього все вдається. Віриться, що так буде й надалі.

Олена ЧЕРНЯВСЬКА.
Дніпропетровська область.

Фото надано автором.

№ 4 (6509) СЕРЕДА, 11 СІЧНЯ 2017

Сьогодні в Україні збережеться морозна погода. Вдень плюсова температура буде лише в Криму — до 7 градусів, у південних областях удень від мінус 1 до плюс 1. На решті території — 3—7 нижче нуля. Вночі найхолодніше у західних областях — до 16 градусів морозу. На решті території — мінус 6—8. Вітер східний, 7—12 м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 11 СІЧНЯ

1919. У Харкові Тимчасовий робітничо-селянський уряд України ухвалив декрет про порядок націоналізації підприємств. **1922**. У Канаді вперше у світі для лікування діабету застосовано інсулін. **1956**. Народився Василь Воропай — діяч самоврядування Черкащини, сільський голова Косарів Черкаської області. Старший солдат Збройних Сил України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2015-й, посмертно). **1960**. В СРСР створено Центр підготовки космонавтів. **1998**. Пішов із життя Борис Нечерда — український поет-шістдесятник. **2000**. Верховна Рада України прийняла Закон «Про розформування Національної гвардії України».

У НОМЕР

«Гібриди» продовжують обстріли й провокації

Навіть Різдвяні свята не поліпшили ситуацію на Донбасі. Російсько-окупаційні війська не припиняли обстріли українських сил, застосовуючи при цьому великокаліберне озброєння, заборонене Мінськими домовленостями.

У період з вечора 7 до вечора 8 січня міжнародні спостерігачі зафіксували збільшення кількості порушень режиму припинення вогню. Понад 80 вибухів зафіксовано в районах на північний схід від Маріуполя, **зазначили в прес-службі місії ОБСЄ.**

Бойовики протягом тижня посилили свої позиції бронетехнікою на маріупольському напрямку й зараз з усіх видів зброї випробовують на міцність позиції ЗСУ. **За даними штабу АТО на 9 січня**, тут із 82-мілімметрових мінометів окупанти обстрілювали Водяне, а із гранатометів і стрілецької зброї — Мар'їнку, Широкине, Талаківку, Чермалик, Павлопіль і Гнутове. По Широкиному вогонь вела БМП супротивника.

На донецькому напрямку під обстріли потрапили Зайцеве, Авдіївка, Луганське, Красногорівка, Опитне. На луганському напрямку в районі Сизого супротивник застосував БМ-21 «Град». З мінометів неодноразово били по Троїцькому, а із гранатометів — по Станиці Луганській і Новозванівці. А всього за добу бойовики 46 разів відкривали вогонь по позиціях ЗСУ. У результаті п'ятеро наших захисників дістали поранення.

Як стало відомо нашій розвідці, командування ЗС РФ готує матеріали для російських ЗМІ про «обстріли» силами АТО житлових будинків на Донбасі. «У м. Горлівка фахівцями Центру інформаційно-психологічного протиборства Центру територіальних військ (Новочеркаськ) Південного ВО (Ростов-на-Дону) ЗС РФ при участі військовослужбовців 3-ї окремої мотострілецької бригади (Горлівка) 1-го АК (Донецьк) і з залученням місцевих жителів здійснюється підготовка матеріалів про нібито обстріли силами АТО житлових будинків для подальшого поширення російськими ЗМІ», — йдеться в повідомленні ГУР МО України.

Кремлівська загроза у хронічній формі

Фахівці Центру досліджень армії, конверсії та роззброєння проаналізували події минулого року у сфері безпеки і оборони, які суттєво впливатимуть на початок і першу половину 2017-го. Зокрема, вони вбачають тенденцію переведення російської агресії щодо України у більш приховану політичну площину і прогнозують, що найнебезпечніша стадія московського наступу ще попереду.

Рік, коли Україна відзначала 25-ліття відновлення незалежності, характерний різними, у тому числі суперечливими, трендами у галузі політики безпеки. З одного боку, є досягнення української дипломатії, існує єдність ЄС та США у питанні збереження санкцій проти Росії, що стало результатом використання дипломатичних, інформаційних та економічних інструментів. Але водночас набирає обертів тенденція щодо розчарування Заходу нереалізованими шансами та можливостями для України...

Вибори президента в США стали подією, яка може суттєво змінити безпекову ситуацію довкола нашої країни. І все ж наприкінці грудня 2016 року відбулася дуже вагома позитивна подія щодо України: світ фактично визнав Росію окупантом. Генеральна Асамблея ООН схвалила резолюцію під назвою «Стан з правами людини у Автономній Республіці Крим та місті Севастополь (Україна)». Росію віднині визнають державою-окупантом, а Крим — окупованою територією. 70 країн підтримали резолюцію, 77 утрималися, а 26 проголосували проти.

На думку аналітиків центру, виклик великомасштабної війни не зник, але значно зменшився. Цьому сприяли передусім такі тенденції та події у ЗСУ: різке покращення оперативного реагування на рівні ротбатальйонів у зоні бойового зіткнення, суттєве поліпшення бойового вишколу, в тому числі на оперативно-стратегічному рівні, значне покращення стану матеріально-технічного забезпечення військ та переозброєння. Хоча на стратегічному рівні системне переозброєння поки що не відбувається, Україна йде шляхом створення повного циклу виробництва бойових ракет та вже випробувала вітчизняний аналог крилатої ракети. На цьому етапі Кремль визнав лінійний наступ із застосуванням своїх ЗС недоцільним та неможливим. У цьому контексті слід вітати намір влади збільшити державне оборонне замовлення України на 2017 рік на 10—20% порівняно з 2016-м, що дає підстави сподіватися саме на нарощування технічних засобів у зоні бойових дій.

На сьогодні Москва обрала шлях виснажливої війни низької інтенсивності, яка в разі продовження українським керівництвом курсу на пасивну оборону у 2017 році може негативно вплинути на морально-бойовий дух військ, вважають у ЦДАКР. Навпаки, перехід до активної оборони за умов розвитку тенденції нарощування сучасних озброєнь і військової техніки, застосування у бойових діях виключно професійного ядра (але зі зміною мотиваційного пакета, який зробить професіоналізацію ЗСУ реальною справою) здатен змінити хід війни та змусити Кремль повністю перейти до політично-дипломатичного протистояння з відмовою від використання воєнного важеля.

Водночас відкидати можливість великомасштабної війни не можна. Понад те, фахівці спостерігають перехід власне воєнної загрози у хронічну форму. Москва впроваджує тези війни для зондування й вивчення реакції світу й власного населення. Саме наприкінці року було розкручено у ЗМІ найгірший сценарій розвитку ситуації, коли РФ вирішує задіяти увесь бойовий арсенал, включно з ВПС, ВМС, використанням балістичних ракет тощо.

Росія веде інформаційні війни та постійно змінює підходи у проведенні інформаційно-психологічних операцій, констатують аналітики. Зокрема, за публікацію у ЗМІ замовних матеріалів про звернення до Президента України різноманітних «трудових колективів» із проханням відновити економічні відносини з Росією агенти російського впливу пропонують від 500 до 1000 дол. Кажуть і про тенденцію модернізації російських впливів до більш якісних і таких, що відбуваються через треті країни або через використання нових лідерів громадської думки як агентів впливу.

Вивчаючи нову концепцію зовнішньої політики РФ, яку значною мірою присвячено пошуку нових форматів відносин із США, а війна на Донбасі визначена як «внутрішньоукраїнський конфлікт», аналітики ЦДАКР дійшли висновку: на тлі посилення тисків на Київ із боку Москви просувається вкрай небезпечна ідея «заморення».

Славили сина Божого і земних «воїнів світла»

У Полтаві влаштували обласний фестиваль театрального вертепного дійства «Різдвяна феєрія». Вже другий рік поспіль його організаторами стали управління культури ОДА, обласний центр народної творчості та Полтавська єпархія УПЦ Київського патріархату.

Тож почалося згадане дійство зі спільної молитви у Свято-Успенському кафедральному соборі. Звідти його учасники з Різдвяною зіркою пройшли центральною вулицею міста до Театральної площі. Тут, на сцені просто неба, демонстрували свою майстерність професійні й аматорські колективи, гурти колядників, щедрувальні групи. Дійство вийшло яскравим, запальним, справді феєричним.

Діти та дорослі перевтілювалися в образи біблійних і фольклорних героїв.

Фото автора.

Воно спонукало глядачів підспівувати-підтанцьовувати юним і дорослим виконавцям. Тим паче що деякі колективи розігрували на сцені справжні міні-вистави з біблійними та фольклорними персонажами. Колядки не повторювалось. Адже вони несли в собі особливі прикмети та, власне, фольклорну автентику тих регіонів, звідки приїхали учасники фестивалю.

Діяло тут і невелике містечко майстрів. А волонтери полтавської «Команди небайдужих» влаштували міні-ярмарок. Продаючи гарячі напої, солодощі та прикрашені патріотичною символікою сувеніри, вони зібрали 4795 гривень на допомогу земним «воїнам світла» — нашим фронтовикам, які захищають Україну на Донбасі.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтава.

СПОРТ

Повернення чемпіонки

Біатлон. Олімпійська (2014) і чемпіонка світу-2015 Валентина Семеренко виступить на п'ятому етапі Кубка світу, котрий сьогодні стартує в німецькому Рупольдінгу. Однак Валя поки що не знає, в яких перегонах зможе пробігти.

Раніше повідомлялося про те, що Валентина Семеренко пропустить весь змагальний сезон-2016/2017 через проблеми зі здоров'ям. Але, незважаючи на нестабільний стан біатлоністки, головний тренер жіночої збірної України Урош Велепець неодноразово заявляв про те, що розраховує на Валентину на чемпіонаті світу-2017 (8—19 лютого в Гогфільцені, Австрія).

Як бачимо, сама біатлоністка відновилася раніше й готова брати участь у перегонах за Кубок світу.

Парад зірок ФІФА

Футбол. Цюріх (Швейцарія). Тут відбулася церемонія вручення нагород від ФІФА.

Лідер мадридського «Реала» (Іспанія) та збірної Португалії Кріштіану Роналду став найкращим футболістом світу-2016. Окрім нього на це звання претендували Ліонель Мессі (збірна Аргентини, «Барселона», Іспанія) та Антуан Грізманн (збірна Франції, «Атлетіко», Іспанія, Мадрид).

***

Серед жінок найкращою футболісткою світу вдруге поспіль стала гравчиня збірної США Карлі Ллойд, яка випередила німкеню Мелані Берінгер і представницю збірної Бразилії Марту.

***

Наставник англійського клубу «Лестер Сіті» італійський фахівець Клаудіо Раньєрі названий найкращим тренером. Він випередив колегу з мадридського «Реала» француза Зінедіна Зідана, який виграв Лігу чемпіонів, і коуча збірної Португалії Фернанду Сантуша, який привів свою команду до перемоги на чемпіонаті Європи-2016.

Очільниця жіночої збірної Німеччини Сільвія Найд названа найкращим тренером у жіночому футболі. Німкеня привела свою команду до золотих медалей Олімпіади-2016.

***

Не обійшлося на церемонії в Цюріху й без української присутності. Тренер нашої національної збірної Андрій Шевченко вручив бразильському гравцеві з міні-футболу Фалькао приз за видатну кар'єру. 39-річний Фалькао — дворазовий чемпіон світу з футзалу. 22 вересня 2016 року він завершив свою кар'єру в збірній Бразилії.

***

Малайзієць Мохд Фаіз Субрі («Пенанг») отримав нагороду Ференца Пушкаша за найкрасивіший гол. Його він забив на чемпіонаті Малайзії 16 лютого 2016 року.

***

На церемонії оголосили склад символічної збірної ФІФА.

Воротар — Мануель Нойєр («Баварія», Німеччина).

Оборонці — Даніел Алвес («Ювентус», Італія), Жерард Піке («Барселона»), Сергіо Рамос («Реал»), Марселу («Реал»).

Півоборонці — Лука Модрич («Реал»), Тоні Кроос («Реал»), Андрес Іньєста («Барселона»).

Нападники — Ліонель Мессі («Барселона»), Луїс Суарес («Барселона»), Кріштіану Роналду («Реал»).

***

Колумбійський ФК «Атлетіко Насьйональ» відзначено премією Fair Play від ФІФА. Клуб із Медельїна отримав цю нагороду за пропозицію віддати перемогу у фіналі Південноамериканського кубка бразильській команді «Шапекоенсе».

Ці команди повинні були зустрітися в фінальних матчах турніру, але поєдинки не відбулися, оскільки 29 листопада літак із гравцями бразильського клубу розбився на території Колумбії.

Нагадаємо, що «Шапекоенсе» згодом назвали переможцем Південноамериканського кубка.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Тетяна УВЄРОВА, Юлія ЯЩУК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2017 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 22 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 18 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 55 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 52007

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

